

EYÜP

GİRİŞ

Eyüp Kitabı büyük felakete uğrayan doğru bir adamın çektiği acıları anlatır. Eyüp bütün çocuklarını, malını mülkünü yitirir, korkunç bir hastalığa yakalanır. Kitap, Eyüp ve üç arkadaşının bu felaketlere karşı gösterdikleri tepkiyi karşılıklı üç konuşmayla açıklamaktadır. İnsanlara yaklaşımı tartışılan Tanrı'nın bizzat kendisi sonunda Eyüp'e görünür.

Arkadaşları Eyüp'ün çektiği acıyı geleneksel dini kavramlarla açıklıyor. Tanrı'nın her zaman iyiliği ödüllendirip kötülüğü cezalandırdığını varsayıyor, Eyüp'ün günah işlediği için bu acıları çektiğini düşünüyorlar. Ama bu düşünce Eyüp'ün durumunu açıklamak için çok yetersiz kalıyor. Eyüp bu acımasız cezayı hak etmemiştir. Çünkü alışılmışın ötesinde iyi ve doğru bir insandır. Kendisi gibi birisinin başına bu denli kötülük gelmesine Tanrı'nın nasıl izin verdiğini anlayamıyor, Tanrı'ya cesurca meydan okuyor. İmanını yitirmiyor, ama Tanrı'nın önünde aklanıp yeniden iyi insan olarak onuruna kavuşmak istiyor.

Tanrı Eyüp'ün sorularına yanıt vermez, ama ilahi güç ve bilgeliğinin şiiresselliğiyle imanına karşılık verir. O zaman Eyüp Tanrı'nın yücelik ve bilgeliğini kabul eder, öfkeli ve kaba sözlerden ötürü tövbe eder.

Kitap, sonuç olarak Eyüp'ün eski gönencine nasıl kavuştuğunu, hatta daha da zengin olduğunu anlatır. Tanrı Eyüp'ün çektiği acıların nedenini anlamayan arkadaşlarını azarlar. Yalnız Eyüp Tanrı'nın üstünlüğünü sezebilmiştir.

Ana Hatlar:

1:1-2:13 Öndeyiş

3:1-31:40 Eyüp ve üç arkadaşı

a. 3:1-26 Eyüp'ün yakınması

b. 4:1-14:22 İlk karşılıklı konuşma

c. 15:1-21:34 İkinci karşılıklı konuşma

ç. 22:1-27:23 Üçüncü karşılıklı konuşma

d. 28:1-28 Bilgelige övgü

e. 29:1-31:40 Eyüp'ün son söyledikleri

32:1-37:24 Elihu'nun konuşması

38:1-42:6 Tanrı'nın Eyüp'e yanıtı

42:7-17 Sonsöz

¹ Üs ülkesinde Eyüp adında bir adam yaşardı. Kusursuz, doğru bir adamdı. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınırdı. ² Yedi oğlu, üç kızı vardı. ³ Yedi bin koyuna, üç bin deveye, beş yüz çift öküze, beş yüz çift eşeğe ve pek çok köleye sahipti. Doğudaki insanların en zengini oydu.

⁴ Oğulları sırayla evlerinde şölen verir, birlikte yiyip içmek için üç kızkardeşlerini de çağırırlardı.

⁵ Bu şölen dönemi bitince Eyüp onları çağırıp kut-sardı. Sabah erkenden kalkar, “Çocuklarım günah işlemiş, içlerinden Tanrı'ya sövmüş olabilirler” diyerek her biri için yakmalık sunu sunardı. Eyüp hep böyle yapardı.

Eyüp'ün İlk Sınavı

⁶ Bir gün ilahi varlıklar* RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde, Şeytan da onlarla geldi.
⁷ RAB Şeytan'a, "Nereden geliyorsun?" dedi.

Şeytan, "Dünyada gezip dolaşmaktan" diye yanıtladı.

⁸ RAB, "Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?" dedi, "Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır."

⁹ Şeytan, "Eyüp Tanrı'dan boşuna mı korkuyor?" diye yanıtladı. ¹⁰ "Onu, ev halkını, sahip olduğu her şeyi sen çitle çevirip korumadın mı? Elleriyle yaptığı her şeyi bereketli kıldın. Sürüleri bütün ülkeye yayıldı. ¹¹ Ama elini uzatır da sahip olduğu her şeyi yok edersen, yüzüne karşı sövecektir."

¹² RAB Şeytan'a, "Peki" dedi, "Sahip olduğu her şeyi senin eline bırakıyorum, yalnız kendisine dokunma." Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı.

¹³ Bir gün Eyüp'ün oğullarıyla kızları ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken ¹⁴ bir ulak gelip Eyüp'e şöyle dedi: "Öküzler çift sürüyor, eşekler onların yanında otliyordu. ¹⁵ Sabalılar baskın yaptı, hepsini alıp götürdü. Uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnız ben kaçıp kurtuldum sana durumu bildirmek için."

¹⁶ O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, "Tanrı ateş yağdırdı" dedi, "Koyunlarla uşakları yakıp küle çevirdi. Yalnızca ben kaçıp kurtuldum durumu sana bildirmek için."

* **1:6** "İlahi varlıklar": İbranice "Tanrı oğulları". **1:9** Va.12:10

¹⁷ O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Kildaniler* üç bölük halinde develere saldırdı” dedi, “Hepsini alıp götürdüler, uşakları kılıçtan geçirdiler. Yalnızca ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.”

¹⁸ O daha sözünü bitirmeden başka bir ulak gelip, “Oğullarınla kızların ağabeylerinin evinde yemek yiyip şarap içerken ¹⁹ ansızın çölden şiddetli bir rüzgar esti” dedi, “Evin dört köşesine çarptı; ev gençlerin üzerine yıkıldı, hepsi öldü. Yalnız ben kurtuldum durumu sana bildirmek için.”

²⁰ Bunun üzerine Eyüp kalktı, kaftanını yırtıp saçını sakalını kesti, yere kapanıp tapındı. ²¹ Dedi ki,

“Bu dünyaya çıplak geldim, çıplak gideceğim.

RAB verdi, RAB aldı,

RAB'bin adına övgüler olsun!”

²² Bütün bu olaylara karşın Eyüp günah işlemedi ve Tanrı'yı suçlamadı.

2

Eyüp'ün İkinci Sınavı

¹ Başka bir gün ilahi varlıklar RAB'bin huzuruna çıkmak için geldiklerinde Şeytan da RAB'bin huzuruna çıkmak için onlarla gelmişti. ² RAB Şeytan'a, “Nereden geliyorsun?” dedi.

Şeytan, “Dünyada gezip dolaşmaktan” diye yanıtladı.

³ RAB, “Kulum Eyüp'e bakıp da düşündün mü?” dedi, “Çünkü dünyada onun gibisi yoktur. Kusursuz, doğru bir adamdır. Tanrı'dan korkar, kötülükten kaçınır. Senin kışkırtmaların sonucunda

onu boş yere yıkıma uğrattım, ama o doğruluğunu hâlâ sürdürüyor.”

⁴ “Cana can!” diye yanıtladı Şeytan, “İnsan canı için her şeyini verir. ⁵ Elini uzat da, onun etine, kemiğine dokun, yüzüne karşı sövecektir.”

⁶ RAB, “Peki” dedi, “Onu senin eline bırakıyorum. Yalnız canına dokunma.”

⁷ Böylece Şeytan RAB'bin huzurundan ayrıldı. Eyüp'ün bedeninde tepeden tırnağa kadar kötü çibanlar çıkardı. ⁸ Eyüp çibanlarını kaşımak için bir çömlek parçası aldı. Kül içinde oturuyordu.

⁹ Karısı, “Hâlâ doğruluğunu sürdürüyor musun?” dedi, “Tanrı'ya söv de öl bari!”

¹⁰ Eyüp, “Aptal kadınlar gibi konuşuyorsun” diye karşılık verdi, “Nasıl olur? Tanrı'dan gelen iyiliği kabul edelim de kötülüğü kabul etmeyelim mi?”

Bütün bu olaylara karşın Eyüp'ün ağzından günah sayılabilecek bir söz çıkmadı.

Eyüp'ün Üç Arkadaşı

¹¹ Eyüp'ün üç dostu –Temanlı Elifaz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar– Eyüp'ün başına gelen bunca kötülüğü duyunca kalkıp bir araya geldiler. Acısını paylaşmak, onu avutmak için yanına gitmek üzere anlaştılar. ¹² Uzaktan onu tanıyamadılar; yüksek sesle ağlayıp kaftanlarını yırtarak başlarına toprak saçtılar. ¹³ Yedi gün yedi gece onunla birlikte yere oturdular. Kimse ağzını açmadı, çünkü ne denli acı çektiğini görüyorlardı.

3

Eyüp Konuşuyor

1-2 Sonunda Eyüp ağzını açtı ve doğduğu güne lanet edip şöyle dedi:

- ³ “Doğduğum gün yok olsun,
‘Bir oğul doğdu’ denen gece yok olsun!
- ⁴ Karanlığa bürünsün o gün,
Yüce Tanrı onunla ilgilenmesin,
Üzerine ışık doğmasın.
- ⁵ Karanlık ve ölüm gölgesi sahip çıksın o güne,
Bulut çöksün üzerine;
Işığını karanlık söndürsün.
- ⁶ Zifiri karanlık yutsun o geceyi,
Yılın günleri arasında sayılmasın,
Aylardan hiçbirine girmesin.
- ⁷ Kısır olsun o gece,
Sevinç sesi duyulmasın içinde.
- ⁸ Günleri lanetleyenler,
Livyatani* uyandırmaya hazır olanlar,
O günü lanetlesin.
- ⁹ Akşamının yıldızları kararsın,
Boş yere aydınlığı beklesin,
Tan atışını görmesin.
- ¹⁰ Çünkü sıkıntı yüzü görmemem için
Anamın rahminin kapılarını üstüme kapama-
madı.
- ¹¹ “Neden doğarken ölmedim,
Rahimden çıkarken son soluğumu vermedim?
- ¹² Neden beni dizler,
Emeyim diye memeler karşıladı?
- ¹³ Çünkü şimdi huzur içinde yatmış,
Uyuyup dinlenmiş olurdum;

- 14 Yaptırdıkları kentler şimdi viran olan
Dünya kralları ve danışmanlarıyla birlikte,
15 Evlerini gümüşle dolduran
Altın sahibi önderlerle birlikte.
16 Neden düşük bir çocuk gibi,
Gün yüzü görmemiş yavrular gibi toprağa
gömülmedim?
17 Orada kötüler kargaşayı bırakır,
Yorgunlar rahat eder.
18 Tutsaklar huzur içinde yaşar,
Angaryacının sesini duymazlar.
19 Küçük de büyük de oradadır,
Köle efendisinden özgürdür.
- 20 “Niçin sıkıntı çekenlere ışık,
Acı içindekilere yaşam verilir?
21 Oysa onlar gelmeyen ölümü özler,
Onu define arar gibi ararlar;
22 Mezara kavuşunca
Neşeden coşar, sevinç bulurlar.
23 Neden yaşam verilir nereye gideceğini bilmeyen
insana,
Çevresini Tanrı'nın çitle çevirdiği kişiye?
24 Çünkü iniltim ekmekten önce geliyor,
Su gibi dökülmekte feryadım.
25 Korktuğum,
Çekindiğim başıma geldi.
26 Huzur yok, sükûnet yok, rahat yok,
Yalnız kargaşa var.”

4

Elifaz

- 1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
- 2 “Biri sana bir şey söylemeye çalışsa gücenir misin?
Kim konuşmadan durabilir?
- 3 Evet, pek çoklarına sen ders verdin,
Zayıf elleri güçlendirdin,
- 4 Tökezleyeni senin sözlerin ayakta tuttu,
Titreyen dizleri sen pekiştirdin.
- 5 Ama şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor,
Sana dokununca yılgınlığa düşüyorsun.
- 6 Senin güvendiğin Tanrı'dan korkun değil mi,
Umudun kusursuz yaşamında değil mi?
- 7 “Düşün biraz: Hangi suçsuz yok oldu,
Nerede doğrular yıkıma uğradı?
- 8 Benim gördüğüm kadarıyla, fesat sürenler,
Kötülük tohumu ekenler ektiklerini biçiyor.
- 9 Tanrı'nın soluğuyla yok oluyor,
Öfkesinin rüzgarıyla tükeniyorlar.
- 10 Aslanın kükremesi, homurtusu kesildi,
Dişleri kırıldı genç aslanların.
- 11 Aslan av bulamadığı için yok oluyor,
Dişi aslanın yavruları dağılıyor.
- 12 “Bir söz gizlice erişti bana,
Fısıltısı kulağıma ulaştı.
- 13 Gece rüyaların doğurduğu düşünceler içinde,
İnsanları ağır uyku bastığı zaman,
- 14 Beni dehşet ve titreme aldı,
Bütün kemiklerimi sarstı.
- 15 Önümden bir ruh geçti,
Tüylerim ürperdi.
- 16 Durdu, ama ne olduğunu seçemedim.

- Bir suret duruyordu gözümün önünde,
Çıt çıkmazken bir ses duydum:
- 17 “Tanrı karşısında insan doğru olabilir mi?
Kendisini yaratanın karşısında temiz çıkabilir
mi?
- 18 Bakın, Tanrı kullarına güvenmez,
Meleklerinde hata bulur da,
- 19 Çamur evlerde oturanlara,
Mayası toprak olanlara,
Güveden kolay ezilenlere mi güvenir?
- 20 Ömürleri sabahtan akşama varmaz,
Kimse farkına varmadan sonsuza dek yok
olurlar.
- 21 İçlerindeki çadır ipleri çekilince,
Bilgelikten yoksun olarak ölüp giderler.’

5

- 1 “Haydi çağır, seni yanıtlayan çıkacak mı?
Meleklerin hangisine yöneleceksin?
- 2 Aptalı üzüntü öldürür,
Budalayı kıskançlık bitirir.
- 3 Ben aptalın kök saldığını görünce,
Hemen yurduna lanet ettim.
- 4 Çocukları güvenlikten uzak,
Mahkeme kapısında ezilir,
Savunan çıkmaz.
- 5 Ürününü açlar yer,
Dikenler arasındakini bile toplarlar;
Mallarını susamışlar* yutmak ister.
- 6 Çünkü dert topraktan çıkmaz,

* 5:5 Süryanice ve Vulgata “Susamışlar”, Masoretik metin “Tuzak”.

- Sıkıntı yerden bitmez.
7 Havaya uçuşan kıvılcımlar gibi
Sıkıntı çekmek için doğar insan.
- 8 “Oysa ben Tanrı'ya yönelir,
Davamı O'na bırakırdım.
9 Anlayamadığımız büyük işler,
Sayısız şaşılasi işler yapan O'dur.
10 Yeryüzüne yağmur yağdırır,
Tarlalara sular gönderir.
11 Düşkünleri yükseltir,
Yashıları esenliğe çıkarır.
12 Kurnazların oyununu bozar,
Düzenlerini gerçekleştiremesinler diye.
13 Bilgeleri kurnazlıklarında yakalar,
Düzenbazların oyunu son bulur.
14 Gündüz karanlığa toslar,
Öğlen, geceymiş gibi el yordamıyla ararlar.
15 Yoksulu onların kılıç gibi ağzından
Ve güçlünün elinden O kurtarır.
16 Yoksul umutlanır,
Haksızlık ağzını kapar.
- 17 “İşte, ne mutlu Tanrı'nın eğittiği insana!
Bu yüzden Her Şeye Gücü Yeten'in yola ge-
tirişini küçümseme.
18 Çünkü O hem yaralar hem sarar,
O incitir, ama elleri sağaltır.
19 Altı kez sıkıntıya düşsen seni kurtarır,
Yedinci kez de sana zarar vermez.
20 Kıtlıkta ölümden,

- Savaşta kılıçtan seni O koruyacak.
- ²¹ Kamçılayan dillerden uzak kalacak,
Yıkım gelince korkmayacaksın.
- ²² Yıkıma, açlığa gülüp geçecek,
Yabanıl hayvanlardan ürkmeyeceksin.
- ²³ Çünkü tarladaki taşlarla anlaşacaksın,
Yabanıl hayvanlar seninle barışacak.
- ²⁴ Çadırının güvenlik içinde olduğunu bilecek,
Yurdunu yoklayınca eksik bulmayacaksın.
- ²⁵ Çocuklarının çoğalacağını bileceksin,
Soyun ot gibi bitecek.
- ²⁶ Zamanında toplanan demetler gibi,
Mezara dinç gireceksin.
- ²⁷ “İşte araştırdık, doğrudur,
Onun için bunu dinle ve belle.”

6

Eyüp

- ¹ Eyüp şöyle yanıtladı:
- ² “Keşke üzüntüm tartılabilse,
Acım teraziye konabilseydi!
- ³ Denizlerin kumundan ağır gelirdi,
Bu yüzden abuk sabuk konuştum.
- ⁴ Çünkü Her Şeye Gücü Yeten'in okları içimde,
Ruhum onların zehirini içiyor,
Tanrı'nın dehşetleri karşıma dizildi.
- ⁵ Otu olan yaban eşiği anırır mı,
Yemi olan öküz böğürür mü?
- ⁶ Tatsız bir şey tuzsuz yenir mi,
Yumurta akında tat bulunur mu?
- ⁷ Böyle yiyeceklere dokunmak istemiyorum,

Beni hasta ediyorlar.

- 8 “Keşke dileğim yerine gelse,
Tanrı özlediğimi bana verse!
9 Kerem edip beni ezse,
Elini çabuk tutup yaşam bağımlı kesse!
10 Yine avunur,
Amansız derdime karşın sevinirdim,
Çünkü Kutsal Olan'ın sözlerini yadsımadım.
11 Gücüm nedir ki, bekleyeyim?
Sonum nedir ki, sabredeyim?
12 Taş kadar güçlü müyüm,
Etim tunçtan mı?
13 Çaresiz kalınca
Kendimi kurtaracak gücüm mü olur?
14 “Kederli insana dost sevgisi gerekir,
Her Şeye Gücü Yeten'den korkmaktan
vazgeçse bile.
15 Kardeşlerim kuru bir dere gibi beni aldattı;
Hani gürül gürül akan dereler vardır,
16 Eriyen buzlarla taşan,
Kar sularıyla beslenen,
17 Ama kurak mevsimde akmayan,
Sıcakta yataklarında tükenen dereler...
İşte öyle aldattılar beni.
18-19 O dereler için kervanlar yolundan sapar,
Çöle çıkıp yok olurlar.
Tema'nın kervanları su arar,
Saba'dan gelen yolcular umutla bakar.
20 Ama oraya varınca umut bağladıkları için utanır,
Hayal kırıklığına uğrarlar.
21 Artık siz de bir hiç oldunuz,

- Dehşete kapılıp korkuyorsunuz.
22-23 ‘Benim için bir şey verin’
Ya da, ‘Rüşvet verip
Beni düşmanın elinden kurtarın,
Acımasızların elinden alın’ dedim mi?
- 24 “Bana öğretin, susayım,
Yanlışımı gösterin.
25 Doğru söz acıdır!
Ama tartışmalarınız neyi kanıtlıyor?
26 Sözlerimi düzeltmek mi istiyorsunuz?
Çaresizin sözlerini boş laf mı sayıyorsunuz?
27 Öksüzün üzerine kura çeker,
Arkadaşınızın üzerine pazarlık ederdiniz.
- 28 “Şimdi lütfedip bana bakın,
Yüzünüze karşı yalan söyleyecek değilim ya.
29 Bırakın artık, haksızlık etmeyin,
Bir daha düşünün, davamda haklıyım.
30 Ağzımdan haksız bir söz çıkıyor mu,
Damağım kötü niyeti ayırt edemiyor mu?

7

- 1 “Yeryüzünde insan yaşamı savaşı andırmıyor mu,
Günleri gündelikçinin günlerinden farklı mı?
2 Gölgeyi özleyen köle,
Ücretini bekleyen gündelikçi gibi,
3 Miras olarak bana boş aylar verildi,
Payıma sıkıntılı geceler düştü.
4 Yatarken, ‘Ne zaman kalkacağım’ diye
düşünüyorum,
Ama gece uzadıkça uzuyor,

- Gün doğana dek dönüp duruyorum.
5 Bedenimi kurt, kabuk kaplamış,
Çatlayan derimden irin akıyor.
- 6 “Günlerim dokumacının mekiğinden hızlı,
Umutsuz tükenmekte.
7 Ey Tanrı, yaşamımın bir soluk olduğunu anımsa,
Gözüm bir daha mutluluk yüzü görmeyecek.
8 Şu anda bana bakan gözler bir daha beni
görmeyecek,
Senin gözlerin üzerimde olacak,
Ama ben yok olacağım.
9 Bir bulutun dağılıp gitmesi gibi,
Ölümler diyarına inen bir daha çıkmaz.
10 Bir daha evine dönmez,
Bulunduğu yer artık onu tanımaz.
- 11 “Bu yüzden sessiz kalmayacak,
İçimdeki sıkıntıyı dile getireceğim;
Canımın acısıyla yakınacağım.
12 Ben deniz ya da deniz canavarı mıyım ki,
Başıma bekçi koydun?
13 Yatağım beni rahatlatır,
Döşeğim acılarımı dindirir diye düşündüğümde,
14 Beni düşlerle korkutuyor,
Görüntülerle yıldırıyorsun.
15 Öyle ki, boğulmayı,
Ölmeyi şu yaşama yeğliyorum.
16 Yaşamımdan tiksiniyor,
Sonsuza dek yaşamak istemiyorum;
Çek elini benden, çünkü günlerimin anlamı
kalmadı.

- 17 “İnsan ne ki, onu büyütesin,
Üzerinde kafa yorasın,
18 Her sabah onu yoklayasın,
Her an onu sınavasın?
19 Gözünü üzerimden hiç ayırmayacak mısın,
Tükürüğümü yutacak kadar bile beni rahat
bırakmayacak mısın?
20 Günah işledimse, ne yaptım sana,
Ey insan gözcüsü?
Niçin beni kendine hedef seçtin?
Sana yük mü oldum?
21 Niçin isyanımı bağışlamaz,
Suçumu affetmezsin?
Çünkü yakında toprağa gireceğim,
Beni çok arayacaksın, ama ben artık olmayacağım.”

8

Bildat

- 1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
2 “Ne zamana dek böyle konuşacaksın?
Sözlerin sert rüzgar gibi.
3 Tanrı adaleti saptırır mı,
Her Şeye Gücü Yeten doğru olanı çarpıtır mı?
4 Oğulların ona karşı günah işlediyse,
İsyanlarının cezasını vermiştir.
5 Ama sen gayretle Tanrı'yı arar,
Her Şeye Gücü Yeten'e yalvarırsan,
6 Temiz ve doğruysan,
O şimdi bile senin için kolları sıvayıp

- Seni hak ettiğin yere geri getirecektir.
7 Başlangıcın küçük olsa da,
Sonun büyük olacak.
- 8 “Lütfen, önceki kuşaklara sor,
Atalarının neler öğrendiğini iyice araştır.
9 Çünkü biz daha dün doğduk, bir şey bilmeyiz,
Yeryüzündeki günlerimiz sadece bir gölge.
10 Onlar sana anlatıp öğretmeyecek,
İçlerindeki sözleri dile getirmeyecek mi?
- 11 “Bataklık olmayan yerde kamış biter mi?
Susuz yerde saz büyür mü?
12 Henüz yeşilken, kesilmeden,
Otlardan önce kururlar.
13 Tanrı'yı unutan herkesin sonu böyledir,
Tanrısız insanın umudu böyle yok olur.
14 Onun güvendiği şey kırılır,
Dayanağı ise bir örümcek ağıdır.
15 Örümcek ağına yaslanır, ama ağ çöker,
Ona tutunur, ama ağ taşımaz.
16 Tanrısızlar güneşte iyi sulanmış bitkiyi andırır,
Dalları bahçenin üzerinden aşar;
17 Kökleri taş yığınının sarılır,
Çakılların arasında yer aranır.
18 Ama yerinden sökülürse,
Yeri, ‘Seni hiç görmedim’ diyerek onu yadsır.
19 İşte sevinci böyle son bulur,
Yerinde başka bitkiler biter.
- 20 “Tanrı kusursuz insanı reddetmez,
Kötülük edenlerin elinden tutmaz.
21 O senin ağzını yine gülüşle,

Dudaklarını sevinç haykırışıyla dolduracaktır.
22 Düşmanlarını utanç kaplayacak,
Kötülerin çadırı yok olacaktır.”

9

Eyüp

1 Eyüp şöyle yanıtladı:

- 2 “Biliyorum, gerçekten öyledir,
Ama Tanrı'nın önünde insan nasıl haklı
çıkabilir?
3 Biri O'nunla tartışmak istese,
Binde bir bile O'na yanıt veremez.
4 O'nun bilgisi derin, gücü eşsizdir,
Kim O'na direndi de ayakta kaldı?
5 O dağları yerinden oynatır da,
Dağlar farkına varmaz,
Öfkeyle altüst eder onları.
6 Dünyayı yerinden oynatır,
Direklerini titretir.
7 Güneşe buyruk verir, doğmaz güneş,
Yıldızları mühürler.
8 O'dur tek başına gökleri geren,
Denizin dalgaları üzerinde yürüyen.
9 Büyük Ayı'yı, Oryon'u, Ülker'i,
Güney takımyıldızlarını yaratan O'dur.
10 Anlayamadığımız büyük işler,
Sayısız şaşılasi işler yapan O'dur.
11 İşte, yanımdan geçer, O'nu göremem,
Geçip gider, farkına bile varmam.
12 Evet, O avını kaparsa, kim O'nu durdurabilir?

- Kim O'na, 'Ne yapıyorsun' diyebilir?
13 Tanrı öfkesini dizginlemez,
Rahav'ın* yardımcıları bile
O'nun ayağına kapanır.
- 14 "Nerde kaldı ki, ben O'na yanıt vereyim,
O'nunla tartışmak için söz bulayım?
15 Haklı olsam da O'na yanıt veremez,
Merhamet etmesi için yargıcıma yalvarırdım
ancak.
- 16 O'nu çağırırsam, O da bana yanıt verseydi,
Yine de inanmazdım sesime kulak verdiğine.
17 O beni kasırgayla eziyor,
Nedensiz yaralarımı çoğaltıyor.
- 18 Soluk almama izin vermiyor,
Ancak beni acıya doyuruyor.
19 Sorun güç sorunuysa, O güçlüdür!
Adalet sorunuysa, kim O'nu mahkemeye
çağırabilir?
- 20 Suçsuz olsam ağzım beni suçlar,
Kusursuz olsam beni suçlu çıkarır.
- 21 "Kusursuz olsam da kendime aldındığım yok,
Yaşamımı hor görüyorum.
22 Hepsi bir, bu yüzden diyorum ki,
'O suçluyu da suçsuzu da yok ediyor.'
23 Kırbaç ansızın ölüm saçınca,
O suçsuzların sıkıntısıyla eğlenir.
- 24 Dünya kötülerin eline verilmiş,
Yargıçların gözünü kapayan O'dur.

* 9:13 "Rahav": Kenan efsanelerinde geçen kaos ve kötülük güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı.

O değilse, kimdir?

- 25 “Günlerim koşucudan çabuk,
İyilik görmeden geçmekte.
26 Kamış sandal gibi kayıp gidiyor,
Avinin üstüne süzülen kartal gibi.
27 ‘Acılarımı unutayım,
Üzgün çehremi değiştirip gülümseyeyim’ desem,
28 Bütün dertlerimden yılarım,
Çünkü beni suçsuz saymayacağını biliyorum.
29 Madem suçlanacağım,
Neden boş yere uğraşayım?
30 Sabun otuyla yıkansam,
Ellerimi kül suyuyla temizlesem,
31 Beni yine pisliğe batırırsın,
Giysilerim bile benden tiksindir.
32 O benim gibi bir insan değil ki,
O'na yanıt vereyim,
Birlikte mahkemeye gideyim.
33 Keşke aramızda bir hakem olsa da,
Elini ikimizin üstüne koysa!
34 Tanrı sopasını üzerimden kaldırsın,
Dehşeti beni yıldırmasın.
35 O zaman konuşur, O'ndan korkmazdım,
Ama bu durumda bir şey yapamam.

10

- 1 “Yaşamımdan usandım,
Özgürce yakınacak,
İçimdeki acıyla konuşacağım.
2 Tanrı'ya: Beni suçlama diyeceğim,

Ama söyle, niçin benimle çekişiyorsun.

³ Hoşuna mı gidiyor gaddarlık etmek,
Kendi ellerinin emeğini reddedip
Kötülerin tasarılarını onaylamak?

⁴ Sende insan gözü mü var?
İnsanın gördüğü gibi mi görüyorsun?

⁵ Günlerin ölümlü birinin günleri gibi,
Yılların insanın yılları gibi mi ki,

⁶ Suçumu arıyor,
Günahımı araştırıyorsun?

⁷ Kötü olmadığımı,
Senin elinden beni kimsenin kurtaramaya-
cağını biliyorsun.

⁸ “Senin ellerin bana biçim verdi, beni yarattı,
Şimdi dönüp beni yok mu edeceksin?

⁹ Lütfen anımsa, balçık gibi bana sen biçim verdin,
Beni yine toprağa mı döndüreceksin?

¹⁰ Beni süt gibi dökmedin mi,
Peynir gibi katılaştırmadın mı?

¹¹ Bana et ve deri giydirdin,
Beni kemiklerle, sinirlerle ördün.

¹² Bana yaşam verdin, sevgi gösterdin,
İlgin ruhumu korudu.

¹³ “Ama bunları yüreğinde gizledin,
Biliyorum aklındakini:

¹⁴ Günah işleseydim, beni gözlerdin,
Suçumu cezasız bırakmazdın.

¹⁵ Suçluysam, vay başıma!
Suçsuzken bile başımı kaldıramıyorum,
Çünkü utanç doluyum, çaresizim.

- 16 Başımı kaldırsam, aslan gibi beni avlar,
Şaşılasi gücünü yine gösterirsin üstümde.
- 17 Bana karşı yeni tanıklar çıkarır,
Öfkeni artırırısın.
Orduların dalga dalga üzerime geliyor.
- 18 “Niçin doğmama izin verdin?
Keşke ölseydim, hiçbir göz beni görmeden!
- 19 Hiç var olmamış olurdum,
Rahimden mezara taşınırdım.
- 20 Birkaç günlük ömrüm kalmadı mı?
Beni rahat bırak da biraz yüzüm gülsün;
- 21 Dönüşü olmayan yere gitmeden önce,
Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,
- 22 Zifiri karanlık diyarına,
Ölüm gölgesi, kargaşa diyarına,
Aydınlığın karanlığı andırdığı yere.”

11

Sofar

- 1 Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:
- 2 “Bunca söz yanıtsız mı kalsın?
Çok konuşan haklı mı sayılsın?
- 3 Saçmalıkların karşısında sussun mu insanlar?
Sen alay edince kimse seni utandırmasın mı?
- 4 Tanrı'ya, ‘İnancım arıdır’ diyorsun,
‘Senin gözünde temizim.’
- 5 Ama keşke Tanrı konuşsa,
Sana karşı ağzını açsa da,
- 6 Bilgelığın sırlarını bildirse!
Çünkü bilgelik çok yönlüdür.

Bil ki, Tanrı günahlarından bazılarını unuttu bile.

- 7 “Tanrı'nın derin sırlarını anlayabilir misin?
Her Şeye Gücü Yeten'in sınırlarına ulaşabilir misin?
- 8 Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin?
Ölümler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin?
- 9 Ölçüleri yeryüzünden uzun,
Denizden geniştir.
- 10 “Gelip seni hapsedse, mahkemeye çağırsa,
Kim O'na engel olabilir?
- 11 Çünkü O yalancıları tanır,
Kötülüğü görür de dikkate almaz mı?
- 12 Ne zaman yaban eşeği insan doğurursa,
Aptal da o zaman sağduyulu olur.
- 13 “O'na yüreğini adar,
Ellerini açarsan,
- 14 İşlediğin günahı kendinden uzaklaştırır,
Çadırında haksızlığa yer vermezsen,
- 15 Utanmadan başını kaldırır,
Sağlam ve korkusuz olabilirsin.
- 16 Sıkıntılarını unuttur,
Akıp gitmiş sular gibi anarsın onları.
- 17 Yaşamın öğlen güneşinden daha parlak olur,
Karanlık sabaha döner.
- 18 Güven duyarsın, çünkü umudun olur,
Çevrene bakıp güvenlik içinde yatarsın.
- 19 Uzanırsın, korkutan olmaz,
Birçokları senden lütuf diler.

- 20 Ama kötülerin gözlerinin ferî sönecek,
Kaçacak yer bulamayacaklar,
Tek umutları son soluklarını vermek olacak.”

12

Eyüp

- 1 Eyüp şöyle yanıtladı:
- 2 “Kendinizi bir şey sandığınız belli,
Ama bilgelik de sizinle birlikte ölecek!
- 3 Sizin kadar benim de aklım var,
Sizden aşağı kalmam.
Kim bilmez bunları?
- 4 “Gülünç oldum dostlarıma,
Ben ki, Tanrı'ya yakarırdım, yanıtlardı beni.
Doğru ve kusursuz adam gülünç oldu.
- 5 Kaygısızlar felaketi küçümser,
Ayağı kayan umursamaz.
- 6 Soyguncuların çadırlarında rahatlık var,
Tanrı'yı gazaba getirenler güvenlik içinde,
Tanrı'ya değil, kendi bileklerine güveniyorlar.
- 7 “Ama şimdi sor hayvanlara, sana öğretsinler,
Gökte uçan kuşlara sor, sana anlatsınlar,
- 8 Toprağa söyle, sana öğretsin,
Denizdeki balıklara sor, sana bilgi versinler.
- 9 Hangisi bilmez
Bunu RAB'bin yaptığını?
- 10 Her yaratığın canı,
Bütün insanlığın soluğu O'nun elindedir.
- 11 Damağın yemeği tattığı gibi
Kulak da sözleri denemez mi?

- 12 Bilgelik yaşlılarda,
Akıl uzun yaşamdadır.
- 13 “Bilgelik ve güç Tanrı'ya özgüdür,
O'ndadır öğüt ve akıl.
- 14 O'nun yıktığı onarılamaz,
O'nun hapsettiği kişi özgür olamaz.
- 15 Suları tutarsa, kuraklık olur,
Salıverirse dünyayı sel götürür.
- 16 Güç ve zafer O'na aittir,
Aldanan da aldatan da O'nundur.
- 17 Danışmanları çaresiz kılar,
Yargıçları çıldırtır.
- 18 Kralların bağladığı bağı çözer,
Bellerine kuşak bağlar.
- 19 Kâhinleri çaresiz kılar,
Koltuklarında yillananları devirir.
- 20 Güvenilir danışmanları susturur,
Yaşlıların aklını alır.
- 21 Rezalet saçar soylular üzerine,
Güçlülerin kuşağını gevşetir.
- 22 Karanlıkların derin sırlarını açar,
Ölüm gölgesini aydınlığa çıkarır.
- 23 Ulusları büyütür, ulusları yok eder,
Ulusları genişletir, ulusları sürgün eder.
- 24 Dünya önderlerinin aklını başından alır,
Yolu izi belirsiz bir çölde dolaştırır onları.
- 25 Karanlıkta el yordamıyla yürür, ışık yüzü
görmezler;
Sarhoş gibi dolaştırır onları.

13

- 1 “İşte, gözlerim her şeyi gördü,
Kulağım duydu, anladı.
- 2 Sizin bildiğinizi ben de biliyorum,
Sizden aşağı kalmam.
- 3 Ama ben Her Şeye Gücü Yeten'le konuşmak,
Davamı Tanrı'yla tartışmak istiyorum.
- 4 Sizlerse yalan düzüyorsunuz,
Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
- 5 Keşke büsbütün sussanız!
Sizin için bilgelik olurdu bu.
- 6 Şimdi davamı dinleyin,
Yakınmama kulak verin.
- 7 Tanrı adına haksızlık mı edeceksiniz?
O'nun adına yalan mı söyleyeceksiniz?
- 8 O'nun tarafını mı tutacaksınız?
Tanrı'nın davasını mı savunacaksınız?
- 9 Sizi sorguya çekerse, iyi mi olur?
İnsanları aldattığınız gibi O'nu da mı aldata-
caksınız?
- 10 Gizlice O'nun tarafını tutarsanız,
Kuşkusuz sizi azarlar.
- 11 O'nun görkemi sizi yıldırılmaz mı?
Dehşeti üzerinize düşmez mi?
- 12 Anlattıklarınız kül kadar değersizdir,
Savunduklarınızsa çamurdan farksız.
- 13 “Susun, bırakın ben konuşayım,
Başıma ne gelirse gelsin.
- 14 Hayatım tehlikeye girecekse girsin,
Canım zora düşecekse düşsün.

- 15 Beni öldürecek, umudum kalmadı*,
Hiç olmazsa yürüdüğüm yolun doğruluğunu
yüzüne karşı savunayım.
- 16 Aslında bu benim kurtuluşum olacak,
Çünkü tanrısız bir adam O'nun karşısına
çıkamaz.
- 17 Sözlerimi iyi dinleyin,
Kulaklarınızdan çıkmasın söyleyeceklerim.
- 18 İşte davamı hazırladım,
Haklı çıkacağımı biliyorum.
- 19 Kim suçlayacak beni?
Biri varsa susar, son soluğumu veririm.
- 20 “Yalnız şu iki şeyi lütfet, Tanrım,
O zaman kendimi senden gizlemeyeceğim:
- 21 Elini üstümden çek
Ve dehşetinle beni yıldırma.
- 22 Sonra beni çağır, yanıtlayayım,
Ya da bırak ben konuşayım, sen yanıtlar.
- 23 Suçlarım, günahlarım ne kadar?
Bana suçumu, günahımı göster.
- 24 Niçin yüzünü gizliyorsun,
Beni düşman† gibi görüyorsun?
- 25 Rüzgarın sürüklediği yaprağa dönmüşüm,
Beni mi korkutacaksın?
Kuru samanı mı kovalayacaksın?
- 26 Çünkü hakkımda acı şeyler yazıyor,
Gençliğimde işlediğim günahları bana miras
veriyorsun.

* 13:15 “Beni öldürecek, umudum kalmadı” ya da “Beni öldürse bile O'na güvenim sarsılmaz.” † 13:24 İbranice “Düşman” sözcüğü “Eyüp” sözcüğünü çağırıştırıyor, bu yolla bir söz sanatı yapılmış.

27 Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Yollarımı gözetliyor,
İzimi sürüyorsun.

28 “Oysa insan telef olmuş, çürük bir şey,
Güve yemiş giysi gibidir.

14

- 1 “İnsanı kadın doğurur,
Günleri sayılı ve sıkıntı doludur.
- 2 Çiçek gibi açıp solar,
Gölge gibi gelip geçer.
- 3 Gözlerini böyle birine mi dikiyorsun,
Yargılamak için önüne çağırıyorsun?
- 4 Kim temizi kirliden çıkarabilir?
Hiç kimse!
- 5 Madem insanın günleri belirlenmiş,
Aylarının sayısı saptanmış,
Sınır koymuşsun, öteye geçemez;
- 6 Gözünü ondan ayır da,
Çalışma saatini dolduran gündelikçi gibi rahat
etsin.
- 7 “Oysa bir ağaç için umut vardır,
Kesilse, yeniden sürgün verir,
Eksilmez filizleri.
- 8 Kökü yerde kocasa,
Kütüğü toprakta ölse bile,
- 9 Su kokusu alır almaz filizlenir,
Bir fidan gibi dal budak salar.
- 10 İnsan ise ölüp yok olur,
Son soluğunu verir ve her şey biter.

- 11 Suyu akıp giden göl
Ya da kuruyan ırmak nasıl çöle dönerse,
- 12 İnsan da öyle, yatar, bir daha kalkmaz,
Gökler yok oluncaya dek uyanmaz,
Uyandırılmaz.
- 13 “Keşke beni ölümler diyarına gizlesen,
Öfken geçinceye dek saklasan,
Bana bir süre versen de, beni sonra anımsasan.
- 14 İnsan ölür de dirilir mi?
Başka biri nöbetimi devralıncaya dek
Savaş boyunca umutla beklerdim.
- 15 Sen çağırırdın, ben yanıtlardım,
Ellerinle yaptığın yaratığı özlerdin.
- 16 O zaman adımlarımı sayar,
Günahımın hesabını tutmazdın.
- 17 İsyanımı torbaya koyup mühürler,
Suçumu örterdin.
- 18 “Ama dağın yıkılıp çöktüğü,
Kayanın yerinden taşındığı,
- 19 Suyun taşı aşındırdığı,
Selin toprağı sürükleyip götürdüğü gibi,
İnsanın umudunu yok ediyorsun.
- 20 Onu hep yenersin, yok olup gider,
Çehresini değiştirir, uzağa gönderirsin.
- 21 Oğulları saygı görür, onun haberi olmaz,
Aşağılanırlar, anlamaz.
- 22 Ancak kendi canının acısını duyar,
Yalnız kendisi için yas tutar.”

15

Elifaz

¹ Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:

² “Bilge kişi boş sözlerle yanıtlar mı,
Karnını doğu rüzgarıyla doldurur mu?

³ Boş sözlerle tartışır,
Yararsız söylevler verir mi?

⁴ Tanrı korkusunu bile ortadan kaldırıyor,
Tanrı'nın huzurunda düşünmeyi engelliyor-
sun.

⁵ Çünkü suçun ağzını kışkırtıyor,
Hilekârların diliyle konuşuyorsun.

⁶ Kendi ağzın seni suçluyor, ben değil,
Dudakların sana karşı tanıklık ediyor.

⁷ “İlk doğan insan sen misin?
Yoksa dağlardan önce mi var oldun?

⁸ Tanrı'nın sırrını mı dinledin de,
Yalnız kendini bilge görüyorsun?

⁹ Senin bildiğin ne ki, biz bilmeyelim?
Senin anladığın ne ki, bizde olmasın?

¹⁰ Bizde ak saçlı da yaşlı da var,
Babandan bile yaşlı.

¹¹ Az mı geliyor Tanrı'nın avutması sana,
Söylediği yumuşak sözler?

¹² Niçin yüreğin seni sürüklüyor,
Gözlerin parıldıyor,

¹³ Tanrı'ya öfkeni gösteriyorsun,
Ağzından böyle sözler dökülüyor?

¹⁴ “İnsan gerçekten temiz olabilir mi?
Kadından doğan biri doğru olabilir mi?

- 15 Tanrı meleklerine güvenmiyorsa,
Gökler bile O'nun gözünde temiz değilse,
16 Haksızlığı su gibi içen
İğrenç, bozuk insana mı güvenecek?
- 17 “Dinle beni, sana açıklayayım,
Gördüğümü anlatayım,
18 Bilgelerin atalarından öğrenip bildirdiği,
Gizlemediği gerçekleri;
19 O atalar ki, ülke yalnız onlara verilmişti,
Aralarına henüz yabancı girmemişti.
20 Kötü insan yaşamı boyunca kıvrandır,
Zorbaya ayrılan yıllar sayılıdır.
21 Dehşet sesleri kulağından eksilmez,
Esenlik içindeyken soyguncunun saldırısına
uğrar.
22 Karanlıktan kurtulabileceğine inanmaz,
Kılıç onu gözler.
23 ‘Nerede?’ diyerek ekmek ardınca dolaşır,
Karanlık günün yanibaşında olduğunu bilir.
24 Acı ve sıkıntı onu yıldırır,
Savaşa hazır bir kral gibi onu yener.
25 Çünkü Tanrı'ya el kaldırmış,
Her Şeye Gücü Yeten'e meydan okumuş,
26 Kalın, yumrulu kalkarıyla
O'na inatla saldırmıştı.
- 27 “Yüzü semirdiği,
Göbeği yağ bağladığı halde,
28 Yıkılmış kentlerde,
Taş yığına dönmüş oturulmaz evlerde otura-
cak,
29 Zengin olmayacak, serveti tükenecek,

- Malları ülkeye yayılmayacaktır.
- ³⁰ Karanlıktan kaçamayacak,
Filizlerini alev kurutacak,
Tanrı'nın ağzından çıkan solukla yok olacaktır.
- ³¹ Boş şeye güvenerek kendini aldatmasın,
Çünkü ödülü de boş olacaktır.
- ³² Gününden önce işi tamamlanacak,
Dalı yeşermeyecektir.
- ³³ Asma gibi koruğunu dökecek,
Zeytin ağacı gibi çiçeğini dağıtacaktır.
- ³⁴ Çünkü tanrısızlar sürüsü kısır olur,
Rüşvetçilerin çadırlarını ateş yakıp yok eder.
- ³⁵ Fesada gebe kalıp kötülük doğururlar,
İçleri yalan doludur.”

16

Eyüp

- ¹ Eyüp şöyle yanıtladı:
- ² “Buna benzer çok şey duydum,
Oysa siz avutmuyor, sıkıntı veriyorsunuz.
- ³ Boş sözleriniz hiç sona ermeyecek mi?
Nedir derdiniz, boyuna karşılık veriyor-
sunuz?
- ⁴ Yerimde siz olsaydınız,
Ben de sizin gibi konuşabilirdim;
Size karşı güzel sözler dizer,
Başımı sallayabilirdim.
- ⁵ Ağzımdan çıkan sözlerle yüreklendirir,
Dudaklarımdan dökülen avutucu sözlerle
yatıştırırdım sizi.

- 6 “Konuşsam bile acım dinmez,
Sussam ne değişir?
- 7 Ey Tanrı, beni tükettin,
Bütün ev halkımı dağıttın.
- 8 Beni sıkıp buruşturdun, bana karşı tanık oldu bu;
Zayıflığım kalkmış tanıklık ediyor bana karşı.
- 9 Tanrı öfkeyle saldırıp parçalıyor beni,
Dişlerini gıcırdatıyor bana,
Düşmanım gözlerini üzerime dikeyor.
- 10 İnsanlar bana dudak büküyor,
Aşağılayarak tokat atıyor,
Birleşiyorlar bana karşı.
- 11 Tanrı haksızlara teslim ediyor beni,
Kötülerin kucağına atıyor.
- 12 Ben rahat yaşıyordum, ama Tanrı paraladı beni,
Boynumdan tutup yere çaldı.
Beni hedef yaptı kendine.
- 13 Okçuları beni kuşatıyor,
Acımadan böbreklerimi deşiyor,
Ödümü yerlere döküyor.
- 14 Bedenimde gedik üstüne gedik açıyor,
Dev gibi üzerime saldırıyor.
- 15 “Giymek için çul diktim,
Gururumu ayak altına aldım.
- 16 Ağlamaktan yüzüm kızardı,
Gözlerimin altı morardı.
- 17 Yine de ellerim şiddetten uzak,
Duam içtendir.
- 18 “Ey toprak, kanımı örtme,
Feryadım asla dinmesin.
- 19 Daha şimdiden tanığım göklerde,

- Beni savunan yücelerdedir.
20 Dostlarım benimle eğleniyor,
Gözlerim Tanrı'ya yaş döküyor;
21 Tanrı kendisiyle insan arasında
İnsanoğluyla komşusu arasında hak arasın diye.
22 “Çünkü birkaç yıl sonra,
Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.

17

- 1 “Yaşama gücüm tükendi, günlerim kısaldı,
Mezar gözlüyor beni.
2 Çevremi alaycılar kuşatmış,
Gözümü onların aşağılamasıyla açıp kapıyorum.
3 “Ey Tanrı, kefilim ol kendine karşı,
Başka kim var bana güvence verecek?
4 Çünkü onların aklını anlayışa kapadın,
Bu yüzden onları zafere kavuşturmayacaksın.
5 Para için dostlarını satan adamın
Çocuklarının gözünün ferisi söner.
6 “Tanrı beni insanların diline düşürdü,
Yüzüme tükürmekteler.
7 Kederden gözümün ferisi söndü,
Kollarım bacaklarım çırpı gibi.
8 Dürüst insanlar buna şaşıyor,
Suçsuzlar tanrısızlara saldırıyor.
9 Doğrular kendi yolunu tutuyor,
Elleri temiz olanlar gittikçe güçleniyor.
10 “Ama siz, hepiniz gelin yine deneyin!

- Aranızda bir bilge bulamayacağım.
- 11 Günlerim geçti, tasarılarım,
Dileklerim suya düştü.
- 12 Bu insanlar geceyi gündüze çeviriyorlar,
Karanlığa 'Işık yakındır' diyorlar.
- 13 Ölüler diyarını evim diye gözlüyorsam,
Yatağımı karanlığa seriyorsam,
- 14 Çukura 'Babam',
Kurda 'Annem, kızkardeşim' diyorsam,
- 15 Umudum nerede?
Kim benim için umut görebilir?
- 16 Umut benimle ölümler diyarına mı inecek?
Toprağa birlikte mi gireceğiz?"

18

Bildat

- 1 Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
- 2 "Ne zaman bitecek bu sözler?
Biraz anlayışlı olun da konuşalım.
- 3 Niçin hayvan yerine konuyoruz,
Gözünüzde aptal sayılıyoruz?
- 4 Sen kendini öfkenle paralıyorsun,
Senin uğruna dünyadan vaz mı geçilecek?
Kayalar yerini mi değiştirecek?
- 5 "Evet, kötünün ışığı sönecek,
Ateşinin alevi parlamayacak.
- 6 Çadırındaki ışık karanlığa dönecek,
Yanındaki kandil sönecek.
- 7 Adımlarının gücü zayıflayacak,
Kurduğu düzene kendi düşecek.
- 8 Ayakları onu ağa götürecekt,

- Kendi ayağıyla tuzağa basacak.
9 Topuğu kapana girecek,
Tuzak onu kapacak.
10 Toprağa gizlenmiş bir ilmek,
Yoluna koyulmuş bir kapan bekliyor onu.
11 Dehşet saracak onu her yandan,
Her adımında onu kovalayacak.
12 Gücünü kıtlık kemirecek,
Tökezleyince, felaket yanında bitiverecek.
13 Derisini hastalık yiyecek,
Kollarıyla bacaklarını ölüm yutacak.
14 Güvenli çadırından atılacak,
Dehşet kralının önüne sürüklenecek.
15 Çadırında ateş oturacak*,
Yurdunun üzerine kükürt saçılacak.
16 Kökleri dipten kuruyacak,
Dalları üstten solacak.
17 Ülkede anısı yok olacak,
Adı dünyadan silinecek.
18 Işıktan karanlığa sürülecek,
Dünyadan kovulacak.
19 Ne çocuğu ne torunu kalacak halkı arasında,
Yaşadığı yerde kimsesi kalmayacak.
20 Batıdakiler onun yıkımına şaşacak,
Doğudakiler dehşet içinde bakacak.
21 Evet, kötülerin yaşamı işte böyle son bulur,
Tanrı'yı tanımayanların varacağı yer budur.”

19

Eyüp

¹ Eyüp şöyle yanıtladı:

* **18:15** “Ateş oturacak” ya da “Hiç bir şey kalmayacak.”

- 2 “Ne zamana dek beni üzecek,
Sözlerinizle ezeceksiniz?
3 On kez oldu beni aşağılıyor,
Hiç utanmadan saldırıyorsunuz.
4 Yanlış yola sapmışsam,
Bu benim suçum.
5 Kendinizi gerçekten benden üstün görüyor,
Utancımı bana karşı kullanıyorsanız,
6 Bilin ki, Tanrı bana haksızlık yaptı,
Beni ağıyla kuşattı.
- 7 “İşte, ‘Zorbalık bu!’ diye haykırıyorum, ama yanıt
yok,
Yardım için bağıyorum, ama adalet yok.
8 Yoluma set çekti, geçemiyorum,
Yollarımı karanlığa boğdu.
9 Üzerimden onurumu soydu,
Başımdaki tacı kaldırdı.
10 Her yandan yıktı beni, tükendim,
Umudumu bir ağaç gibi kökünden söktü.
11 Öfkesi bana karşı alev alev yanıyor,
Beni hasım sayıyor.
12 Orduları üstüme üstüme geliyor,
Bana karşı rampalar yapıyor,
Çadırımın çevresinde ordugah kuruyorlar.
- 13 “Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,
Tanıdıklarım bana büsbütün yabancılaştı.
14 Akrabalarım uğramaz oldu,
Yakın dostlarım beni unuttu.
15 Evimdeki konuklarla hizmetçiler
Beni yabancı sayıyor,
Garip oldum gözlerinde.

- 16 Kölemi çağırıyorum, yanıtlamıyor,
Dil döksem bile.
- 17 Soluğum karımı tiksindiriyor,
Kardeşlerim benden iğreniyor.
- 18 Çocuklar bile beni küçümsüyor,
Ayağa kalksam benimle eğleniyorlar.
- 19 Bütün yakın dostlarım benden iğreniyor,
Sevdiklerim yüz çeviriyor.
- 20 Bir deri bir kemiğe döndüm,
Ölümün eşiğine geldim.
- 21 “Ey dostlarım, acıyın bana, siz acıyın,
Çünkü Tanrı'nın eli vurdu bana.
- 22 Neden Tanrı gibi siz de beni kovalıyor,
Etime doymuyorsunuz?
- 23 “Keşke şimdi sözlerim yazılsa,
Kitaba geçseydi,
- 24 Demir kalemle, kurşunla
Sonsuza dek kalsın diye kayaya kazılsaydı!
- 25 Oysa ben kurtarıcımın yaşadığını,
Sonunda yeryüzüne geleceğini biliyorum.
- 26 Derim yok olduktan sonra,
Yeni bedenimle* Tanrı'yı göreceğim.
- 27 O'nu kendim göreceğim,
Kendi gözlerimle, başkası değil.
Yüreğim bayılıyor bağrımda!
- 28 Eğer, ‘Sıkıntının kökü onda olduğu için
Onu kovalım’ diyorsanız,
- 29 Kılıçtan korkmalısınız,
Çünkü kılıç cezası öfkeli olur,

* 19:26 “Yeni bedenimle” ya da “Etim olmadan.”

O zaman adaletin var olduğunu göreceksiniz.”

20

Sofar

¹ Naamalı Sofar şöyle yanıtladı:

² “Sıkıntılı düşüncelerim beni yanıt vermeye zor-
luyor,

Bu yüzden çok heyecanlıyım.

³ Beni utandıran bir azar işitiyorum,
Anlayışım yanıt vermemi gerektiriyor.

⁴ “Bilmiyor musun eskiden beri,
İnsan dünyaya geldiğinden beri,

⁵ Kötünün zafer çığılığı kısadır,
Tanrısızın sevinciyse bir anlıktır.

⁶ Boyu göklere erişse,
Başı bulutlara değse bile,

⁷ Sonsuza dek yok olacak, kendi pisliği gibi;
Onu görmüş olanlar, ‘Nerede o?’ diyecekler.

⁸ Düş gibi uçacak, bir daha bulunamayacak,
Gece görümü gibi yok olacak.

⁹ Kendisini görmüş olan gözler bir daha onu
görmeyecek,

Yaşadığı yerde artık görünmeyecektir.

¹⁰ Çocukları yoksulların lütfunu dileyecek,
Malını kendi eliyle geri verecektir.

¹¹ Kemiklerini dolduran gençlik ateşi
Kendisiyle birlikte toprakta yatacak.

¹² “Kötülük ağzında tatlı gözüксе,
Onu dilinin altına gizlese bile,

¹³ Tutsa, bırakmasa,

- Damağının altına saklasa bile,
14 Yediği yiyecek midesinde ekşiyecek,
İçinde kobra zehirine dönüşecek.
15 Yuttuğu servetleri kusacak,
Tanrı onları midesinden çıkaracak.
16 Kobra zehiri emecek,
Engereğin zehir dişi onu öldürecek.
17 Akarsuların, bal ve ayran akan derelerin
Sefasını süremeyecek.
18 Zahmetle kazandığını
Yemeden geri verecek,
Elde ettiği kazancın tadını çıkaramayacak.
19 Çünkü yoksulları ezip yüzüstü bıraktı,
Kendi yapmadığı evi zorla aldı.
- 20 “Hırsı yüzünden rahat nedir bilmedi,
Serveti onu kurtaramayacak.
21 Yediğinden artakalan olmadı,
Bu yüzden bolluğu uzun sürmeyecek.
22 Varlık içinde yokluk çekecek,
Sıkıntı tepesine binecek.
23 Karnını tıka basa doyurduğunda,
Tanrı kızgın öfkesini ondan çıkaracak,
Üzerine gazap yağdıracak.
24 Demir silahtan kaçacak olsa,
Tunç ok onu delip geçecek.
25 Çekilince ok sırtından,
Parılayan ucu ödünden çıkacak,
Dehşet çekecek üzerine.
26 Koyu karanlık onun hazinelerini gözlüyor.
Körüklenmemiş ateş onu yiyip bitirecek,
Çadırında artakalanı tüketecek.

- 27 Suçunu gökler açığa çıkaracak,
Yeryüzü ona karşı ayaklanacak.
28 Varlığını seller,
Azgın sular götürecek Tanrı'nın öfkелendiğı gün.
29 Budur kötünün Tanrı'dan aldığı pay,
Budur Tanrı'nın ona verdiği miras.”

21

Eyüp

- 1 Eyüp şöyle yanıtladı:
2 “Sözümü dikkatle dinleyin,
Bana verdiğiniz avuntu bu olsun.
3 Bırakın ben de konuşayım,
Ben konuştuktan sonra alay edin.
4 “Yakınmam insana mı karşı?
Niçin sabırsızlanmayayım?
5 Bana bakın da şaşın,
Elinizi ağzınıza koyun.
6 Bunu düşündükçe içimi korku sarıyor,
Bedenimi titreme alıyor.
7 Kötüler niçin yaşıyor,
Yaşlandıkça güçleri artıyor?
8 Çocukları sapasağlam çevrelerinde,
Soyları gözlerinin önünde.
9 Evleri güvenlik içinde, korkudan uzak,
Tanrı'nın sopası onlara dokunmuyor.
10 Boğalarının çiftleşmesi hiç boşa çıkmaz,
İnekleri hep doğurur, hiç düşük yapmaz.
11 Çocuklarını sürü gibi salıverirler,
Yavruları oynar.

- 12 Tef ve lir eşliğinde şarkı söyler,
Ney sesiyle eğlenirler.
- 13 Ömürlerini bolluk içinde geçirir,
Esenlik içinde ölümler diyarına inerler.
- 14 Tanrı'ya, 'Bizden uzak dur!' derler,
'Yolunu öğrenmek istemiyoruz.
- 15 Her Şeye Gücü Yeten kim ki, O'na kulluk edelim?
Ne kazancımız olur O'na dua etsek?'
- 16 Ama zenginlikleri kendi ellerinde değil.
Kötülerin öğüdü benden uzak olsun.
- 17 "Kaç kez kötülerin kandili söndü,
Başlarına felaket geldi,
Tanrı öfkelenişinde paylarına düşen kederi
verdi?
- 18 Kaç kez rüzgarın sürüklediği saman gibi,
Kasırganın uçurduğu saman çöpü gibi oldular?
- 19 "Tanrı babaların cezasını çocuklarına çektirir' diyor-
sunuz,
Kendilerine çektirsin de bilsinler nasıl
olduğunu.
- 20 Yıkımlarını kendi gözleriyle görsünler,
Her Şeye Gücü Yeten'in gazabını içsinler.
- 21 Çünkü sayılı ayları sona erince
Geride bıraktıkları aileleri için niye kaygı
çeksınler?
- 22 "En yüksektekileri bile yargılayan Tanrı'ya
Kim akıl öğretebilir?
- 23 Biri gücünün doruğunda ölür,
Büsbütün rahat ve kaygısız.
- 24 Bedeni iyi beslenmiş,
İlikleri dolu.

- 25 Ötekiyse acı içinde ölür,
İyilik nedir hiç tatmamıştır.
- 26 Toprakta birlikte yatarlar,
Üzerlerini kurt kaplar.
- 27 “Bakın, düşüncelerinizi,
Bana zarar vermek için kurduğunuz düzenleri
biliyorum.
- 28 ‘Büyük adamın evi nerede?’ diyorsunuz,
‘Kötülerin çadırları nerede?’
- 29 Yolculara hiç sormadınız mı?
Anlattıklarına kulak asmadınız mı?
- 30 Felaket günü kötü insan esirgenir,
Gazap günü ona kurtuluş yolu gösterilir.
- 31 Kim davranışını onun yüzüne vurur?
Kim yaptığıının karşılığını ona ödetir?
- 32 Mezarlığa taşınır,
Kabri başında nöbet tutulur.
- 33 Vadi toprağı tatlı gelir ona,
Herkes ardından gider,
Önüsıra gidenlerse sayısızdır.
- 34 “Boş laflarla beni nasıl avutursunuz?
Yanıtlarınızdan çıkan tek sonuç yalandır.”

22

Elifaz

- 1 Temanlı Elifaz şöyle yanıtladı:
- 2 “İnsan Tanrı'ya yararlı olabilir mi?
Bilge kişinin bile O'na yararı dokunabilir mi?

- 3 Doğruluğun Her Şeye Gücü Yeten'e ne zevk verebilir,
Kusursuz yaşamın O'na ne kazanç sağlayabilir?
- 4 Seni azarlaması, dava etmesi
O'ndan korktuğun için mi?
- 5 Kötülüğün büyük,
Günahların sonsuz değil mi?
- 6 Çünkü kardeşlerinden nedensiz rehin alıyor,
Onları soyuyordun.
- 7 Yorguna su içirmedin,
Açtan ekmeği esirgedin;
- 8 Ülkeye bileğinle sahip oldun,
Saygın biri olarak orada yaşadın.
- 9 Dul kadınları eli boş çevirdin,
Öksüzlerin kolunu kanadını kırdın.
- 10 Bu yüzden her yanın tuzaklarla çevrili,
Ansızın gelen korkuyla yılıyorsun,
- 11 Her şey kararıyor, göremez oluyorsun,
Seller altına alıyor seni.
- 12 “Tanrı göklerin yükseklerinde değil mi?
Yıldızlara bak, ne kadar yüksekteler!
- 13 Sen ise, ‘Tanrı ne bilir?’ diyorsun,
‘Zifiri karanlığın içinden yargılayabilir mi?’
- 14 Koyu bulutlar O'na engeldir, göremez,
Gökkubbenin üzerinde dolaşır.’
- 15 Kötülerin yürüdüğü
Eski yolu mu tutacaksın?
- 16 Onlar ki, vakitleri gelmeden çekilip alındılar,
Temellerini sel bastı.
- 17 Tanrı'ya, ‘Bizden uzak dur!’ dediler,
‘Her Şeye Gücü Yeten bize ne yapabilir?’
- 18 Ama onların evlerini iyilikle dolduran O'ydu.

Bunun için kötülerin öğüdü benden uzak olsun.

19 “Doğrular onların yıkımını görüp sevinir,
Suçsuzlar şöyle diyerek eğlenir:

20 ‘Düşmanlarımız yok edildi,
Malları yanıp kül oldu.’

21 “Tanrı'yla dost ol, barış ki,
Bolluğa eresin.

22 Ağzından çıkan öğretiyi benimse,
Sözlerini yüreğinde tut.

23 Her Şeye Gücü Yeten'e dönersen, eski haline kavuşursun.
Kötülüğü çadırından uzak tutar,

24 Altınını yere,
Ofir altınını vadideki çakılların arasına atarsan,

25 Her Şeye Gücü Yeten senin altının,
Değerli gümüşün olur.

26 O zaman Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır,
Yüzünü Tanrı'ya kaldırırsın.

27 O'na dua edersen, dinler seni,
Adaklarını yerine getirirsin.

28 Neye karar verirsen yapılır,
Yollarını ışık aydınlatır.

29 İnsanlar seni alçaltınca, güvenini yitirme,
Çünkü Tanrı alçakgönüllüleri kurtarır.

30 O suçsuz olmayanı bile kurtarır,
Senin ellerinin temizliği sayesinde kurtulur suçlu.”

23

Eyüp

¹ Eyüp şöyle yanıtladı:

- ² “Bugün de acı acı yakınacağım,
İniltime karşın Tanrı'nın üzerimdeki eli ağırdır.
³ Keşke O'nu nerede bulacağımı bilseydim,
Tahtına varabilseydim!
⁴ Davamı önünde dile getirir,
Kanıtlarımı art arda sıralardım.
⁵ Bana vereceği yanıtı öğrenir,
Ne diyeceğini anlardım.
⁶ Eşsiz gücüyle bana karşı mı çıkardı?
Hayır, yalnızca dinlerdi beni.
⁷ Haklı kişi davasını oraya, O'nun önüne getire-
bilirdi,
Ben de yargılanmaktan sonsuza dek kurtulur-
dum.
- ⁸ “Doğuya gitsem orada değil,
Batıya gitsem O'nu bulamıyorum.
⁹ Kuzeyde iş görse O'nu seçemiyorum,
Güneye dönse O'nu göremiyorum.
¹⁰ Ama O tuttuğum yolu biliyor,
Beni sınadığında altın gibi çıkacağım.
¹¹ Adımlarını yakından izledim,
Sapmadan yolunu tuttum.
¹² Ağzından çıkan buyruklardan ayrılmadım,
Günlük ekmeğimden çok ağzından çıkan sözlerle
değer verdim.
- ¹³ “O tek başınadır, kim O'nu caydırabilir?
Canı ne isterse onu yapar.

- 14 Benimle ilgili kararını yerine getirir,
Daha nice tasarısı vardır.
15 Bu yüzden dehşete düşerim huzurunda,
Düşündükçe korkarım O'ndan.
16 Tanrı cesaretimi kırdı,
Her Şeye Gücü Yeten beni yıldırıldı.
17 Karanlık beni susturamadı,
Yüzümü örten koyu karanlık.

24

- 1 “Niçin Her Şeye Gücü Yeten yargı için vakit sap-
tamıyor?
Neden O'nu tanıyanlar bu günleri görmesin?
2 İnsanlar sınır taşlarını kaldırıyor,
Çaldıkları sürüleri otlatıyorlar.
3 Öksüzlerin eşeğini kovuyor,
Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.
4 Yoksulları yoldan saptırıyor,
Ülkenin düşkünlerini gizlenmeye zorluyorlar.
5 Bakın, yoksullar çöldeki yaban eşekleri gibi
Yiyecek bulmak için erkenden işe çıkıyorlar,
Çocuklarına yiyeceği kırlar sağlıyor.
6 Yemlerini tarlalardan topluyor,
Kötülerin bağındaki artıkları eşeliyorlar.
7 Geceyi giysisiz, çıplak geçiriyorlar,
Örtünecek şeyleri yok soğukta.
8 Dağlara yağın sağanaktan ıslanıyor,
Sığınakları olmadığı için kayalara sarılıyorlar.
9 Öksüz memeden uzaklaştırılıyor,
Düşkünün bebeği rehin alınıyor.
10 Giysisiz, çıplak dolaşıyor,
Aç karnına demet taşıyorlar.

- 11 Teraslar arasında zeytin eziyor,
Susuzluktan kavrulurken
Şarap için üzüm sıkıyorlar.
- 12 Kentlerden insan iniltileri yükseliyor,
Yaralı canlar feryat ediyor,
Ama Tanrı haksızlığı önemsemiyor.
- 13 “Bunlar ışığa başkaldıranlardır;
Onun yolunu tanımaz,
İzinde yürümezler.
- 14 Gün ağarınca* katil kalkar,
Düşkünü, yoksulu öldürür,
Hırsız gibi sıvışır geceleyin.
- 15 Zina edenin gözü alaca karanlıktadır,
‘Beni kimse görmez’ diye düşünür,
Yüzünü örtüyle gizler.
- 16 Hırsızlar karanlıkta evleri deler,
Gündüz gizlenir, ışık nedir bilmezler.
- 17 Çünkü zifiri karanlık, sabahıdır onların,
Karanlığın dehşetiyle dostturlar.
- 18 “Diyorsunuz ki, ‘Suyun üstündeki köpüktür on-
lar,
Lanetlidir ülkedeki payları,
Kimse bağlara gitmez.
- 19 Kuraklık ve sıcaklığın eriyen karı alıp götürdüğü
gibi
Ölümler diyarı da günahlıları alıp götürür.
- 20 Rahim onları unutacak,
Kurtlara yem olacak,
Bir daha anılmayacaklar.

* 24:14 “Gün ağarınca”: İbranice “Işıқта”.

- Haksızlık bir ağaç gibi kırılacak.
- ²¹ Onlar çocuğu olmayan kısır kadınları yolar,
Dul kadına iyilik etmezler.
- ²² Tanrı, gücüyle zorbaları yok eder,
Harekete geçince zorbaların yaşama umudu
kalmaz.
- ²³ Tanrı onlara güven verir, O'na güvenirler,
Ama gözü yürüdükleri yoldadır.
- ²⁴ Kısa süre yükselir, sonra yok olurlar,
Düşerler, tıpkı ötekiler gibi alınıp götürülür,
Başak başı gibi kesilirler.’
- ²⁵ “Böyle değilse, kim beni yalancı çıkarabilir,
Söylediklerimin boş olduğunu gösterebilir?”

25

Bildat

- ¹ Şuahlı Bildat şöyle yanıtladı:
- ² “Egemenlik ve heybet Tanrı'ya özgüdür,
Yüce göklerde düzen kuran O'dur.
- ³ Orduları sayılabilir mi?
Işığı kimin üzerine doğmaz?
- ⁴ İnsan Tanrı'nın önünde nasıl doğru olabilir?
Kadından doğan biri nasıl temiz olabilir?
- ⁵ O'nun gözünde ay parlak,
Yıldızlar temiz değilse,
- ⁶ Nerede kaldı bir kurtçuk olan insan,
Bir böcek olan insanoğlu!”

26

Eyüp

- ¹ Eyüp şöyle yanıtladı:

- 2 “Çaresize nasıl yardım ettin!
Güçsüz pazıyı nasıl kurtardın!
3 Bilge olmayana ne öğütler verdin!
Sağlam bilgiyi pek güzel öğrettin!
4 Bu sözleri kime söyledin?
Senin ağzından konuşan ruh kimin?
- 5 “Suların ve sularda yaşayanların altında
Ölüler titriyor.
6 Tanrı'nın önünde ölümler diyarı çıplaktır,
Yıkım diyarı örtüsüz.
7 O boşluğun üzerine kuzey göklerini yayar,
Hiçliğin üzerine dünyayı asar.
8 Bulutların içine suları sarar,
Bulutlar yırtılmaz onların ağırlığı altında.
9 Dolunayın yüzünü örter,
Üstüne bulutlarını serper.
10 Suların yüzeyine sınır çizer
Işıklı karanlığın ayrıldığı yerde.
11 Göklerin direkleri sarsılır,
Şaşkına dönerler O azarlayınca.
12 Gücüyle denizi çalkalar,
Ustaca Rahav'ı* vurur.
13 Gökler O'nun soluğuyla açılır,
O'nun eli parçalar kaçan yılanı.
14 Bunlar yaptıklarının küçücük parçaları,
O'ndan duyduğumuz hafif bir fısıltıdır.
Gürleyen gücünü kim anlayabilir?”†

* **26:12** “Rahav”: Kenan efsanelerinde geçen kaos ve kötülük güçlerini simgeleyen bir deniz canavarı. † **26:14** Birçok uzmana göre 26:5-14 ayetleri Bildat'ın sözleridir.

27

¹ Eyüp anlatmaya devam etti:

² “Hakkımı elimden alan Tanrı'nın varlığı hakkı için,

Bana acı çektiren Her Şeye Gücü Yeten'in hakkı için,

³ İçimde yaşam belirtisi olduğu sürece,
Tanrı'nın soluğu burnumda olduğu sürece,

⁴ Ağzımdan kötü söz çıkmayacak,
Dilimden yalan dökülmeyecek.

⁵ Size asla hak vermeyecek,
Son soluğumu verene dek suçsuz olduğumu söyleyeceğim.

⁶ Doğruluğuma sarılacak, onu bırakmayacağım,
Yaşadığım sürece vicdanım beni suçlamayacak.

⁷ “Düşmanlarım kötüler gibi,
Bana saldıranlar haksızlar gibi cezalandırılınsın.

⁸ Tanrısız insanın umudu nedir
Tanrı onu yok ettiğinde, canını aldığında?

⁹ Başına sıkıntı geldiğinde,
Tanrı feryadını duyar mı?

¹⁰ Her Şeye Gücü Yeten'den zevk alır mı?
Her zaman Tanrı'ya yakarır mı?

¹¹ “Tanrı'nın gücünü size öğreteceğim,
Her Şeye Gücü Yeten'in tasarısını gizlemeyeceğim.

¹² Aslında siz, hepiniz gördünüz bunu,
Öyleyse ne diye boş boş konuşuyorsunuz?

¹³ “Kötünün Tanrı'dan alacağı pay,

Zorbanın Her Şeye Gücü Yeten'den alacağı miras şudur:

- 14 Çocukları ne kadar çok olursa olsun, kılıçla öldürülecek,
Soyu yeterince ekmek bulamayacaktır.
- 15 Sağ kalanlar hastalıktan ölüp gömülecek,
Dul karıları ağlamayacaktır.
- 16 Kötü insan kum gibi gümüş yığsa,
Yığınla giysi biriktirse,
- 17 Onun biriktirdiğini doğru insan giyecek,
Gümüşü suçsuz paylaşacak.
- 18 Evini güve kozası gibi inşa eder,
Bekçinin kurduğu çardak gibi.
- 19 Zengin olarak yatar, ama bu öyle sürmez,
Gözlerini açtığında hepsi yok olup gitmiştir.
- 20 Dehşet onu sel gibi basar,
Kasırğa gece kapar götürür.
- 21 Doğu rüzgarı onu uçurup götürür,
Yerinden silip süpürür.
- 22 Acımasızca üzerine eser,
Elinden kaçmaya çalışırken.
- 23 Onunla alay ederek el çırpıp,
Yerinden ıslık çalar.”*

28

Bilgelik Üzerine

- 1 Gümüş maden ocağından elde edilir,
Altını arıtmak için de bir yer vardır.
- 2 Demir topraktan çıkarılır,
Bakırsa taştan.

* 27:23 Bazı uzmanlara göre 27:13-23 ayetleri Sofar'ın sözleridir.

- ³ İnsan karanlığa son verir,
Koyu karanlığın, ölüm gölgesinin taşlarını
Son sınırına kadar araştırır.
- ⁴ Maden kuyusunu insanların oturduğu yerden
uzakta açar,
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
Herkesten uzak iplere sarılıp sallanır.
- ⁵ Ekmek topraktan çıkar,
Toprağın altı ise yanmış, altüst olmuştur.
- ⁶ Kayalarından laciverttaşı çıkar,
Yüzeyi altın tozunu andırır.
- ⁷ Yırtıcı kuş yolu bilmez,
Doğanın gözü onu görmemiştir.
- ⁸ Güçlü hayvanlar oraya ayak basmamış,
Aslan oradan geçmemiştir.
- ⁹ Madenci elini çakmak taşına uzatır,
Dağları kökünden altüst eder.
- ¹⁰ Kayaların içinden tüneller açar,
Gözleri değerli ne varsa görür.
- ¹¹ Irmakların kaynağını tıkar,
Gizli olanı ışığa çıkarır.
- ¹² Ama bilgelik nerede bulunur?
Aklın yeri neresi?
- ¹³ İnsan onun değerini bilmez,
Yaşayanlar diyarında ona rastlanmaz.
- ¹⁴ Engin, “Bende değil” der,
Deniz, “Yanımda değil.”
- ¹⁵ Onun bedeli saf altınla ödenmez,
Değeri gümüşle ölçülmez.
- ¹⁶ Ona Ofir altınıyla, değerli oniksle,
Laciverttaşıyla değer biçilmez.

- 17 Ne altın ne cam onunla karşılaştırılabilir,
Saf altın kaplara değişilmez.
- 18 Yanında mercanla billurun sözü edilmez,
Bilgeliğin değeri mücevherden üstündür.
- 19 Kûş topazı onunla denk sayılmaz,
Saf altınla ona değer biçilmez.
- 20 Öyleyse bilgelik nereden geliyor?
Aklın yeri neresi?
- 21 O bütün canlıların gözünden uzaktır,
Gökte uçan kuşlardan bile saklıdır.
- 22 Yıkım'la Ölüm:
“Kulaklarımız ancak fısıltısını duydu” der.
- 23 Onun yolunu Tanrı anlar,
Yerini bilen O'dur.
- 24 Çünkü O yeryüzünün uçlarına kadar bakar,
Göklerin altındaki her şeyi görür.
- 25 Rüzgara güç verdiği,
Suları ölçtüğü,
- 26 Yağmura kural koyduğu,
Yıldırıma yol açtığı zaman,
- 27 Bilgeliği görüp değerini biçti,
Onu onaylayıp araştırdı.
- 28 İnsana, “İşte Rab korkusu, bilgelik budur” dedi,
“Kötülükten kaçınmak akıllılıktır.”

29

Eyüp

¹ Eyüp yine anlatmaya başladı:

- 2 “Keşke geçen aylar geri gelseydi,
Tanrı'nın beni kolladığı,
3 Kandilinin başımın üstünde parladığı,
Işığıyla karanlıkta yürüdüğüm günler,
4 Keşke olgunluk günlerim geri gelseydi,
Tanrı'nın çadırımı dostça koruduğu,
5 Her Şeye Gücü Yeten'in henüz benimle olduğu,
Çocuklarımın çevremde bulunduğu,
6 Yollarımın sütle yıkandığı,
Yanımdaki kayanın zeytinyağı akıttığı günler!
- 7 “Kent kapısına gidip
Kürsümü meydana koyduğumda,
8 Gençler beni görüp gizlenir,
Yaşlılar kalkıp ayakta dururlardı;
9 Önderler konuşmaktan çekinir,
Elleriyle ağızlarını kaparlardı;
10 Soyluların sesi kesilir,
Dilleri damaklarına yapıştırdı.
11 Beni duyan kutlar,
Beni gören överdi;
12 Çünkü yardım isteyen yoksulu,
Destegi olmayan öksüzü kurtarırdım.
13 Ölmekte olanın hayır duasını alır,
Dul kadının yüreğini sevinçten coştururdum.
14 Doğruluğu giysi gibi giyindim,
Adalet kaftanım ve sarığımdı sanki.
15 Körlere göz,
Topallara ayaktım.
16 Yoksullara babalık eder,
Garibin davasını üstlenirdim.
17 Haksızın çenesini kırar,
Avını dişlerinin arasından kapardım.

- 18 “‘Son soluğumu yuvamda vereceğim’ diye
düşünüyordum,
‘Günlerim kum taneleri kadar çok.
19 Köküm sulara erişecek,
Çiy geceyi dallarımda geçirecek.
20 Aldığım övgüler tazelenecek,
Elimdeki yay yenilenecek.’
- 21 “İnsanlar beni saygıyla dinler,
Öğüdümü sessizce beklerlerdi.
22 Ben konuştuğuktan sonra onlar konuşmazdı,
Sözlerim üzerlerine damlardı.
23 Yağmuru beklercesine beni bekler,
Son yağmurları içercesine sözlerimi içerlerdi.
24 Kendilerine gülümsediğimde gözlerine inanma-
zlardı,
Güler yüzölçümüm onlara cesaret verirdi.
25 Onların yolunu ben seçer, başlarında dururdum,
Askerlerinin ortasında kral gibi otururdum,
Yaslıları avutan biri gibiydim.

30

- 1 “Ama şimdi, yaşı benden küçük olanlar
Benimle alay etmekte,
Oysa babalarını sürümün köpeklerinin
Yanına koymaya tenezzül etmezdim.
2 Çünkü güçleri tükenmişti,
Bileklerinin gücü ne işime yarardı?
3 Yoksulluktan, açlıktan bitkindiler,
Akşam çölde, ıssız çorak yerlerde kök kemiriy-
orlardı.
4 Çalılıklarda karapazı topluyor,

- Retem kökü yiyorlardı.
5 Toplumdan kovuluyorlardı,
İnsanlar hırsızmışlar gibi onlara bağıırıyordu.
6 Korkunç vadilerde, yerdeki deliklerde,
Kaya kovuklarında yaşıyorlardı.
7 Çalıların arasında anırır,
Çalı altında birbirine sokulurlardı.
8 Aptalların, adı sanı belirsiz insanların
çocuklarıydılar,
Ülkeden kovulmuşlardı.
9 “Şimdiyse destan oldum dillerine,
Ağızlarına doladılar beni.
10 Benden tiksiniyor, uzak duruyorlar,
Yüzüme tükürmekten çekinmiyorlar.
11 Tanrı ipimi çözüp beni alçalttığı için
Dizginsiz davranmaya başladılar bana.
12 Sağımdaki ayak takımı üzerime yürüyor,
Ayaklarımı kaydırıyor,
Bana karşı rampalar kuruyorlar.
13 Yolumu kesiyor,
Kimseden yardım görmeden
Beni yok etmeye çalışıyorlar.
14 Koca bir gedikten girer gibi ilerliyor,
Yıkıntılar arasından üzerime yuvarlanıyorlar.
15 Dehşet çöktü üzerime,
Onurum rüzgara kapılmış gibi uçtu,
Mutluluğum bulut gibi geçip gitti.
16 “Şimdi tükeniyorum,
Acı günler beni ele geçirdi.
17 Geceleri kemiklerim sızlıyor,

Beni kemiren acılar hiç durmuyor.

18 Tanrı'nın şiddeti

Üzerimdeki giysiye dönüştü,
Gömleğimin yakası gibi beni sıkıyor.

19 Beni çamura fırlattı,
Toza, küle döndüm.

20 “Sana yakarıyorum, ama yanıt vermiyorsun,
Ayağa kalktığımda gözünü bana dikiyorsun.

21 Bana acımasız davranıyor,
Bileğinin gücüyle beni eziyorsun.

22 Beni kaldırıp rüzgara bindiriyorsun,
Fırtınanın içinde darma duman ediyorsun.

23 Biliyorum, beni ölüme,
Bütün canlıların toplanacağı yere götüreceksin.

24 “Kuşkusuz düşenin dostu olmaz,
Felakete uğrayıp yardım istediğinde.

25 Sıkıntıya düşenler için ağlamaz mıydım?
Yoksullar için üzülmez miydim?

26 Ama ben iyilik beklerken kötülük geldi,
Işık umarken karanlık geldi.

27 İçim kaynıyor, rahatım yok,
Önümde acı günler var.

28 Yaslı yaslı dolaşıyorum, güneş yok,
Topluluk içinde kalkıp feryat ediyorum.

29 Çakallarla kardeş,
Baykuşlarla arkadaş oldum.

30 Derim karardı, soyuluyor,
Kemiklerim ateşten yanıyor.

31 Lirimin sesi yas feryadına,
Neyimin sesi ağlayanların sesine döndü.

31

- 1 “Gözlerimle antlaşma yaptım
Şehvetle bir kıza bakmamak için.
- 2 Çünkü insanın yukarıdan, Tanrı'dan payı nedir,
Yücelerden, Her Şeye Gücü Yeten'den mirası
ne?
- 3 Kötüler için felaket,
Haksızlık yapanlar için bela değil mi?
- 4 Yürüdüğüm yolları görmüyor mu,
Attığım her adımı saymıyor mu?
- 5 “Eğer yalan yolunda yürüdümse,
Ayağım hileye seğirttiyse,
- 6 –Tanrı beni doğru teraziyle tartсын,
Kusursuz olduğumu görsün–
- 7 Adımım yoldan saptıysa,
Yüreğim gözümü izlediyse,
Ellerim pislige bulaştıysa,
- 8 Ektiğimi başkaları yesin,
Ekinlerim kökünden sökülsün.
- 9 “Eğer gönlümü bir kadına kaptırdıysam,
Komşumun kapısında pusuya yattıysam,
- 10 Karım başkasının buğdayını öğütsün,
Onunla başka erkekler yatsın.
- 11 Çünkü bu utanç verici,
Yargılanması gereken bir suç olurdu.
- 12 Yıkım diyarına dek yakan bir ateştir o,
Bütün ürünümü kökünden kavururdu.
- 13 “Benimle ters düştüklerinde
Kölemin ve hizmetçimin hakkını yemişsem,
- 14 Tanrı yargıladığında ne yaparım?
Hesap sorduğunda ne yanıt veririm?

- 15 Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı?
Rahimde bize biçim veren O değil mi?
- 16 “Eğer yoksulların dileğini geri çevirdimse,
Dul kadının umudunu kırdımsa,
- 17 Ekmeğimi yalnız yedim,
Öksüzle paylaşmadımsa,
- 18 Gençliğimden beri öksüzü baba gibi
büyütmedimse,
Doğduğumdan beri dul kadına yol
göstermedimse,
- 19 Giysisi olmadığı için can çekişen birini
Ya da örtüsü olmayan bir yoksulu gördüm de,
- 20 Koyunlarımın yünüyle ısıtmadıysam,
O da içinden beni kutsamadıysa,
- 21 Mahkemede sözümün geçtiğini bilerek
Öksüze el kaldırdımsa,
- 22 Kolum omuzumdan düşsün,
Kol kemiğim kırılsın.
- 23 Çünkü Tanrı'dan gelecek beladan korkarım,
O'nun görkeminden ötürü böyle bir şey yapamam.
- 24 “Eğer umudumu altına bağladımsa,
Saf altına, ‘Güvencim sensin’ dedimse,
- 25 Servetim çok,
Varlığımı bileğimle kazandım diye
sevindimse,
- 26 Işıldayan güneşe,
Parılayarak hareket eden aya bakıp da,
- 27 İçimden ayartıldımsa,

- Elim onlara taptığımı gösteren bir öpücük yol-
ladıyla,
28 Bu da yargılanacak bir suç olurdu,
Çünkü yücelerdeki Tanrı'yı yadsımış olurdum.
- 29 “Eğer düşmanımın yıkımına sevindim,
Başıma kötülük geldi diye keyiflendimse,
30 –Kimsenin canına lanet ederek
Ağzımın günah işlemesine izin vermedim–
31 Evimdeki insanlar, ‘Eyüp'ün verdiği etle
Karnını doyurmayan var mı?’ diye sor-
madıyla,
32 –Hiçbir yabancı geceyi sokakta geçirmezdi,
Çünkü kapım her zaman yolculara açıktı–
33-34 Kalabalıktan çok korktuğum,
Boyların aşağılamasından yıldıığım,
Susup dışarı çıkmadığım için
Suçumu bağrımda gizleyip
Adem gibi isyanımı örttümse,
35 –“Keşke beni dinleyen biri olsa!
İşte savunmamı imzalıyorum,
Her Şeye Gücü Yeten bana yanıt versin!
Hasmımın yazdığı tomar elimde olsa,
36 Kuşkusuz onu omuzumda taşır,
Taç gibi başıma koyardım.
37 Attığım her adımı ona bildirir,
Kendisine bir önder gibi yaklaştım.–
38 “Toprağım bana feryat ediyorsa,
Sabanın açtığı yarıklar bir ağızdan ağlıyorsa,
39 Ürününü para ödmeden yedimse
Ya da üzerinde oturanların kalbini kırdımsa,

40 Orada buğday yerine diken,
Arpa yerine delice bitsin.”

Eyüp'ün konuşması sona erdi.

32

Elihu

¹ Böylece bu üç kişi Eyüp'e yanıt vermekten vazgeçti, çünkü Eyüp kendi doğruluğundan emindi. ² Ram ailesinden Bûzlu Barakel oğlu Elihu Eyüp'e çok öfkeleni. Çünkü Eyüp kendini Tanrı'dan haklı görüyordu. ³ Elihu Eyüp'ün üç arkadaşına da öfkeleni, çünkü Eyüp'ü* suçlamalarına karşın sağlam bir yanıt bulamamışlardı. ⁴ Elihu Eyüp'le konuşmak için sırasını beklemişti, çünkü ötekiler yaşça kendisinden büyüktü. ⁵ Bu üç kişinin başka bir şey söyleyemeyeceğini görünce öfkesi alevlendi.

⁶ Bûzlu Barakel oğlu Elihu şöyle konuştu:

“Ben yaşça küçüğüm, sizse yaşlısınız.

Bu yüzden çekindim, bildiğimi söylemekten korktum.

⁷ ‘Çok gün görenler konuşsun’ dedim,
‘Çok yıl yaşayanlar bilgeliği öğretsin.’

⁸ Oysa insana ruh,
Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu akıl verir.

⁹ Akıl yaşta değil baştadır.
Adaleti anlamak yaşa bakmaz.

¹⁰ “Bu yüzden, ‘Beni dinleyin’ diyorum,

* **32:3** “Eyüp'ü”: Bazı eski İbrani din bilginlerine göre “Tanrı'yı”.

- Ben de bildiğimi söyleyeyim.
- 11 Siz konuşurken ben bekledim,
Siz ne diyeceğinizi araştırırken
Düşüncelerinizi dinledim.
- 12 Bütün dikkatimi size çevirdim.
Ama hiçbiriniz Eyüp'ün haksızlığını
kanıtlayamadı,
Onun söylediklerine karşılık veremedi.
- 13 ‘Biz bilgelige eriştik,
Bırakın Tanrı onu haksız çıkarsın, insan değil’
demeyin.
- 14 Ama Eyüp'ün sözlerinin hedefi ben değildim,
Bu yüzden onu sizin sözlerinizle
yanıtlamayacağım.
- 15 “Onlar yıldı, yanıt veremiyorlar artık,
Söyleyecek şeyleri kalmadı.
- 16 Onlar konuşmuyor diye ben beklemeli miyim,
Duruyor, yanıt veremiyorlar diye?
- 17 Benim de söyleyecek sözüm var,
Ben de bildiğimi söyleyeceğim.
- 18 Çünkü içim dolu,
İçimdeki ruh beni zorluyor.
- 19 İçim açılmamış şarap gibi,
Yeni şarap tulumları gibi patlamak üzere.
- 20 Konuşup rahatlamalıyım,
Ağzımı açıp yanıtlamalıyım.
- 21 Kimseye ayrıcalık göstermeyecek,
Kimseye yaltaklanmayacağım.
- 22 Çünkü yaltaklanmayı bilsem,
Yaratıcım beni hemen yok ederdi.

33

- ¹ “Ama şimdi lütfen sözümü dinle, Eyüp,
Söyleyeceğim her şeye kulak ver.
- ² Ağzımı açtım açacağım,
Söyleyeceklerim dilimin ucunda.
- ³ Sözlerim temiz bir yürekten çıkıyor,
Dudaklarım bildiklerini içtenlikle söylüyor.
- ⁴ Beni Tanrı'nın Ruhu yarattı,
Her Şeye Gücü Yeten'in soluğu yaşam veriyor
bana.
- ⁵ Elinden gelirse beni yanıtla,
Kendini hazırla, karşımda dur.
- ⁶ Tanrı'nın önünde ben de tıpkı senin gibiyim,
Ben de balçıktan yaratıldım.
- ⁷ Onun için dehşetim seni yıldırmasın,
Baskım sana ağır gelmesin.
- ⁸ “Sesin hâlâ kulaklarımda,
Şöyle demiştin:
- ⁹ ‘Ben kusursuz ve günahsızım,
Temiz ve suçsuzum.
- ¹⁰ Yine de Tanrı bana karşı bahane arıyor,
Beni düşman görüyor.
- ¹¹ Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Yollarımı gözetliyor.’
- ¹² “Ama sana şunu söyleyeyim,
Bu konuda haksızsın.
Çünkü Tanrı insandan büyüktür.
- ¹³ İnsanın hiçbir sözünü yanıtlamıyor diye
Niçin O'nunla çekişiyorsun?
- ¹⁴ Çünkü insan anlamasa da,
Tanrı şu ya da bu yolla konuşur.

- 15 Rüyada, geceleyin görümde,
İnsanları ağır uyku basınca,
Yatakta yatarlarken,
16 Kulaklarına konuşur,
Uyarısıyla onları korkutur;
17 Onları yaptıkları kötülükten döndürmek,
Gururdan uzak tutmak,
18 Canlarını çukurdan,
Hayatlarını ölümden kurtarmak için.
19 İnsan yatağında acılarla,
Kemiklerinde dinmez sızılarla yola getirilir.
20 Öyle ki, içi yemek kaldırmaz,
En lezzetli yiyecekten tiksindir.
21 Eti erir, görünmez olur,
Gözükmeyen kemikleri ortaya çıkar.
22 Canı çukura,
Hayatı ölüm meleklerine yaklaşır.
- 23 “Yine de insana doğruyu bildirmek için
Yanında bir melek, bin melekten biri
Arabulucu olarak bulunursa,
24 Ona lütfeder de,
‘Onu ölüm çukuruna inmekten kurtar,
Ben fidyeyi buldum’ derse,
25 Eti çocuk eti gibi yenilenir,
Gençlik günlerine döner.
26 Dua ettiğinde Tanrı ondan hoşnut kalır,
O da Tanrı'nın yüzünü görüp sevinir.
Tanrı onun durumunu düzeltir.
27 Sonra insanların önünde türkü çağırır:
‘Günah işleyip doğru yoldan saptım,
Ama Tanrı hak ettiğim cezayı vermedi bana,
28 Canımı çukura inmekten O kurtardı,

İşığ1 görmek için yaşayacağım.’

29-30 “İşte, insanın canını çukurdan çıkarmak,
Onu yaşam ışığıyla aydınlatmak için
Tanrı bütün bunları iki kez,
Hatta üç kez yapar.

31 “İyi dinle, Eyüp, kulak ver,
Sen sus, ben konuşacağım.

32 Söyleyeceğın bir şey varsa söyle,
Çünkü seni haklı çıkarmak isterim.

33 Yoksa, beni dinle,
Sus da sana bilgelik öğreteyim.”

34

1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:

2 “Ey bilgeler, sözlerimi dinleyin,
Kulak verin bana, ey bilgi sahipleri.

3 Çünkü damak nasıl yemeğ1 tadarsa,
Kulak da sözleri sınar.

4 Gelin, doğruyu seçelim,
İyi birlikte öğrenelim.

5 “Çünkü Eyüp, ‘Ben suçsuzum’ diyor,
‘Tanrı hakkımı elimden aldı.

6 Haklı olduğum halde yalancı sayılıyorum,
Suçsuz olduğum halde okunla yaraladın beni.’

7 Eyüp gibisi var mı?
Alayı su gibi içiyor!

8 Kötülük yapanlarla dostluk edip geziyor,
Kötülerle aynı yolda yürüyor.

9 Çünkü, ‘Tanrı’yı hoşnut etmeye çalışmak

İnsana yarar getirmez' diyor.

- 10 “Bu yüzden, ey sağduyulu insanlar, beni dinleyin!
Tanrı kötülük yapar mı,
Her Şeye Gücü Yeten haksızlık eder mi? Asla!
- 11 Çünkü O herkese yaptığıının karşılığını öder,
Hak ettiğini başına getirir.
- 12 Tanrı kesinlikle kötülük etmez,
Her Şeye Gücü Yeten adaleti saptırmaz.
- 13 Kim yeryüzünü O'na emanet etti?
Kim O'nu bütün dünyanın başına atadı?
- 14 Eğer niyet eder de
Ruhunu ve soluğunu geri çekerse,
- 15 Bütün insanlık bir anda yok olur,
İnsan yine toprağa döner.
- 16 “Aklın varsa dinle,
Kulak ver sözlerime.
- 17 Adaletten nefret eden hiç hüküm sürebilir mi?
Adil ve güçlü olanı suçlayacak mısın?
- 18 Krallara, ‘Değersizsiniz’,
Soylulara, ‘Kötüsünüz’ diyen,
- 19 Önderlere ayrıcalık tanımayan,
Zengini yoksuldan çok önemsemeyen O değil
mi?
Çünkü hepsi O'nun ellerinin işidir.
- 20 Gece yarısı bir anda ölürler,
Herkes sarsılır, ölüp gider,
Güçlüler de insan eli değmeden alınıp
götürülür.
- 21 “Tanrı'nın gözleri insanların yolundan ayrılmaz,

- Attıkları her adımı görür.
22 Kötülük yapanların gizlenebileceği
Ne karanlık bir yer vardır, ne de ölüm gölgesi.
23 Yargılanmak için önüne gelsinler diye,
Tanrı insanları sorgulamaya pek gerek duymaz.
24 Araştırmadan güçlü insanları kırar,
Onların yerine başkalarını diker.
25 Çünkü ne yaptıklarını bilir,
Gece onları deviriverir, ezilirler.
26 Herkesin gözü önünde
Kötülükleri yüzünden onları cezalandırır;
27 Artık O'nun ardından gitmedikleri,
Yollarının hiçbirini dikkate almadıkları için.
28 Yoksulun feryadını O'na duyurdular;
Düşkünlerin feryadını işitti.
29 Ama Tanrı sessiz kalırsa kim O'nu suçlayabilir?
Yüzünü gizlerse kim O'nu görebilir?
Bir ulusa karşı da bir insana karşı da O hep
aynıdır,
30 Tanrısız insan krallık etmesin,
Halka tuzak kurmasın diye.
31 “Kimse Tanrı'ya,
‘Suçluyum, artık kötülük yapmayacağım’ dedi
mi,
32 ‘Göremediğimi sen bana öğret,
Haksızlık ettimse, bir daha etmem?’
33 O'nu reddettiğin halde,
Senin keyfince mi seni ödüllendirmeli?
Çünkü karar verecek olan sensin, ben değil,
Öyleyse anlat bana bildiğini.

- 34 “Sağduyulu insanlar,
Beni dinleyen bilgeler diyecekler ki,
35 ‘Eyüp bilgisizce konuşuyor,
Sözlerinin değeri yok.’
36 Kötü biri gibi yanıtladığı için
Keşke Eyüp'ün sınanması sonsuza dek sürse!
37 Çünkü günahına isyan da ekliyor,
Önümüzde alay edercesine el çırpıyor,
Tanrı'ya karşı konuştukça konuşuyor.”

35

- 1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
2 “ ‘Tanrı'nın önünde haklıyım’ diyorsun.
Doğru buluyor musun bunu?
3 Ama hâlâ, ‘Günah işlemezsem
Yararım ne, kazancım ne?’ diye soruyorsun.
4 “Ben yanıtlayayım seni
Ve arkadaşlarını.
5 Göklere bak da gör,
Üzerinde yükselen bulutlara göz gezdir.
6 Günah işlersen, Tanrı'ya ne zararı olur?
İsyanların çoksa ne olur O'na?
7 Doğruysan, O'na verdiğin nedir,
Ya da ne alır O senin elinden?
8 Kötülüğün ancak senin gibi birine zarar verir,
Doğruluğun ise yalnız insanoğlu içindir.
9 “İnsanlar ağır baskı altında feryat ediyor,
Güçlülere karşı yardım istiyor.

- 10 Ama kimse, ‘Nerede Yaratıcım Tanrı?’ demiyor;
O Tanrı ki, gece bize ezgiler verir,
11 Yeryüzündeki hayvanlardan çok bize öğretir
Ve bizi gökteki kuşlardan daha bilge kılar.
12 Kötülerin gururu yüzünden insanlar feryat
ediyor,
Ama yanıtlayan yok.
13 Gerçek şu ki, Tanrı boş feryadı dinlemez,
Her Şeye Gücü Yeten bunu önemsemez.
14 O’nu görmediğini söylediğin zaman bile
Davan O’nun önündedir, bekle;
15 Madem bu öfkeyle şimdi cezalandırmadı,
İsyana da pek aldırılmaz diyorsun.
16 Bu yüzden Eyüp ağzını boş yere açıyor,
Bilgisizce konuştuğça konuşuyor.”

36

- 1 Elihu konuşmasına şöyle devam etti:
- 2 “Biraz bekle, sana açıklayayım,
Çünkü Tanrı için söylenecek daha çok söz var.
3 Bilgimi geniş kaynaklardan toplayacağım,
Yaratıcıma hak vereceğim.
4 Kuşkusuz söylediğim hiçbir şey yalan değil,
Karşımda bilgide yetkin biri var.
5 “Tanrı güçlüdür, ama kimseyi hor görmez,
Güçlü ve amacında kararlı.
6 Kötüleri yaşatmaz,
Ezilenin hakkını verir.
7 Gözlerini doğru kişiden ayırmaz,
Onu krallarla birlikte tahta oturtur,

- Sonsuza dek yükseltir.
8 Ama insanlar zincire vurulur,
Baskı altında tutulurlarsa,
9 Onlara yaptıklarını,
Gurura kapılıp isyan ettiklerini bildirir.
10 Öğüdünü dinletir,
Kötülükten dönmelerini buyurur.
11 Eğer dinler ve O'na kulluk ederlerse,
Kalan günlerini bolluk,
Yıllarını rahatlık içinde geçirirler.
12 Ama dinlemezlerse ölür,
Ders almadan yok olurlar.
- 13 “Tanrısızlar öfkelerini içlerinde gizler,
Kendilerini bağladığında Tanrı'dan yardım istemezler.
14 Genç yaşta ölüp giderler,
Yaşamları putperest tapınaklarında fuhşu iş edinmiş erkekler arasında sona erer.
15 Ama Tanrı acı çekenleri acı çektikleri için kurtarır,
Düşkünlere kendini dinletir.
- 16 “Evet, seni sıkıntıdan çeker çıkarırdı;
Darlığın olmadığı geniş bir yere,
Zengin yiyeceklerle bezenmiş bir sofraya.
17 Oysa şimdi kötülerin hak ettiği cezayı çekiyorsun,
Yargı ve adalet yakalamış seni.
18 Dikkat et, para seni baştan çıkarmasın,
Büyük bir rüşvet seni saptırmasın.
19 Zenginliğin ya da bütün gücün yeter mi
Sıkıntı çekmeni önlemeye?
20 Halkların yeryüzünden
Yok edildiği geceyi özleme.

- 21 Dikkat et, kötülüğe dönme,
Çünkü sen onu düşkünlüğe yeğledin.
- 22 “İşte Tanrı gücüyle yükselir,
O'nun gibi öğretmen var mı?
- 23 Kim O'na ne yapması gerektiğini söyleyebilir?
Kim O'na, ‘Haksızlık ettin’ diyebilir?
- 24 O'nun işlerini yüceltmelisin, anımsa bunu,
İnsanların ezgilerle övdüğü işlerini.
- 25 Bütün insanlar bunları görmüştür,
Herkes onları uzaktan izler.
- 26 Evet, Tanrı öyle büyüktür ki, O'nu anlayamayız,
Varlığının süresi hesaplanamaz.
- 27 “Su damlalarını yukarı çeker,
Buharından yağmur damlatır.
- 28 Bulutlar nemini döker,
İnsanların üzerine bol yağmur yağdırır.
- 29 Bulutları nasıl yaydığını,
Göksel konutundan nasıl gürlediğini kim an-
layabilir?
- 30 Şimşekleri çevresine nasıl yaydığını,
Denizin dibine dek nasıl ulaştırdığına bakın.
- 31 Tanrı halkları böyle yönetir,
Bol yiyecek sağlar.
- 32 Şimşegi elleriyle tutar,
Hedefine vurmasını buyurur.
- 33 O'nun gürleyişi fırtınayı haber verir,
Sığırlar bile fırtına kopacağını bildirir.

37

- 1 “Yüreğim titrer buna,

Yerinden oynar.

² Dinleyin, gürleyen sesini dinleyin,
Ağzından çıkan sesi!

³ Şimşegi göğün altındaki her yere,
Yeryüzünün dört bucağına salar.

⁴ Ardından bir ses gümbürder,
Görkemli sesiyle gürlür.
Sesi duyulunca şimşekleri alıkoymaz.

⁵ Tanrı'nın sesi şaşılacak biçimde gürlür,
O, anlayışımızın ötesinde büyük işler yapar.

⁶ Çünkü kara, 'Yere düş' der,
Sağanağa, 'Bütün şiddetinle boşal.'

⁷ Yarattığı bütün insanlar ne yaptığını bilsin diye,
Herkesi işini bıraktırır.

⁸ Hayvanlar kovuklarına girer,
İnlerinde otururlar.

⁹ Kasırga yuvasından kopar,
Soğuk saçılan rüzgarlardan.

¹⁰ Tanrı'nın soluğu suları dondurur,
Geniş sular buz tutar.

¹¹ Bulutlara nem yükler,
Şimşegi her yana yayar.

¹² Yeryüzünde ne buyurursa yapmak üzere
Bulutlar O'nun istediği yönde döner durur.

¹³ Ya insanları cezalandırmak
Ya da yeryüzünü sulayıp sevgisini göstermek
için
Yağmur gönderir.

¹⁴ "Dinle, Eyüp,
Dur da düşün Tanrı'nın şaşılası işlerini.

¹⁵ Tanrı'nın bulutları nasıl düzenlediğini,
Şimşegi nasıl çaktırdığını biliyor musun?

- 16 Bulutların dengesini,
Bilgisi kusursuz olanın şaşılası işlerini biliyor
musun?
- 17 Dünyanın soluğu kesildiğinde
Güneyin kavurucu rüzgarı altında
Giysilerin seni terletmez mi?
- 18 Dökme tunç bir ayna kadar sert olan gökkubbeyi
O'nunla birlikte yayabilir misin?
- 19 “O'na ne söyleyeceğimizi öğret bize,
Çünkü karanlık yüzünden sözümüze düzen
veremiyoruz.
- 20 Konuşmak istediğim O'na söylenebilir mi?
Kimse yutulmak ister mi?
- 21 Rüzgar geçip göğü temizlediğinde
Gökte parıldayan ışığa kimse bakamaz.
- 22 Altın parıltısı geliyor kuzeyden,
Tanrı korkunç görkeme bürünmüş.
- 23 Her Şeye Gücü Yeten'e biz ulaşamayız.
Gücü yücedir,
Adaleti ve eşsiz doğruluğuyla kimseyi ezmez.
- 24 Bu yüzden insanlar O'na saygı duyar,
Çünkü O, bilgeleri dikkate almaz.”

38

Tanrı Konuşuyor

- 1 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı:
- 2 “Bilgisizce sözlerle
Tasarımı karartan bu adam kim?
- 3 Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,
Ben sorayım, sen anlat.

- 4 “Ben dünyanın temelini atarken sen neredeydin?
Anlıyorsan söyle.
- 5 Kim saptadı onun ölçülerini? Kuşkusuz biliyor-
sun!
Kim çekti ipi üzerine?
- 6 Neyin üstüne yapıldı temelleri?
Kim koydu köşe taşını,
- 7 Sabah yıldızları birlikte şarkı söylerken,
İlahi varlıklar* sevinçle çığırışırken?
- 8 “Denizin ardından kapıları kim kapadı,
Ana rahminden fışkırdığı zaman;
- 9 Ona bulutları giysi,
Koyu karanlığı kundak yaptığım,
- 10 Sınırını koyduğum,
Kapılarıyla sürgülerini yerleştirdiğim,
- 11 ‘Buraya kadar gelip öteye geçmeyeceksin,
Gururlu dalgaların şurada duracak’ dediğim
zaman?
- 12 “Sen ömründe sabaha buyruk verdin mi,
Şafağa yerini gösterdin mi;
- 13 Yeryüzünün uçlarını tutsun,
Oradaki kötüler silkilip atılsın diye?
- 14 Mühür basılan balçık gibi biçim değiştirir
yeryüzü,
Giysi kıvrımları gibi göze çarpar.
- 15 Kötülerin ışıkları alınır,
Kalkan kolları kırılır.
- 16 “Denizin kaynaklarına vardın mı,
Gezdin mi enginin diplerinde?

* 38:7 “İlahi varlıklar”: İbranice “Tanrı oğulları”. 38:8 Yer:5:22

- 17 Ölüm kapıları sana gösterildi mi?
Gördün mü ölüm gölgesinin kapılarını?
- 18 Dünyanın genişliğini kavradın mı?
Anlat bana, bütün bunları biliyorsan.
- 19 “Işığın bulunduğu yerin yolu nerede?
Ya karanlık, onun yeri neresi?
- 20 Onları yerlerine götürebilir misin?
Evlerinin yolunu biliyor musun?
- 21 Bilmediğin şey yok zaten,
Çünkü onlarla aynı zamanda doğmuştun!
O kadar yaşlısın!
- 22 “Karın ambarlarına girdin mi,
Dolunun ambarlarını gördün mü?
- 23 Ben onları sıkıntılı günler için,
Kavga ve savaş günleri için saklıyorum.
- 24 Nerede ışığın dağıtıldığı,
Doğu rüzgarının yeryüzüne saçıldığı yere giden
yol?
- 25 Kim sellere kanal,
Yıldırımlara yol açtı;
- 26 Kimsenin yaşamadığı toprakları,
İnsanın bulunmadığı çölü sulasın diye;
- 27 Kurak ve ıssız yeri doyursun,
Ot bitirsin diye?
- 28 Yağmurun babası var mı?
Çiy damlalarını kim yarattı?
- 29 Buz kimin rahminden çıktı?
Göklerden düşen kırağıyı kim doğurdu,
- 30 Sular taş gibi katılaşp
Enginin yüzü donunca?

- 31 “Ülker yıldızlarını bağlayabilir misin?
Oryon'un bağlarını çözebilir misin?
- 32 Mevsimlerinde çıkartabilir misin takımyıldızları?
Büyük ve Küçük Ayı'ya yol gösterebilir misin?
- 33 Biliyor musun göklerin yasalarını?
Tanrı'nın yönetimini yeryüzünde kurabilir misin?
- 34 “Başına bol yağmur yağsın diye
Bulutlara sesini duyurabilir misin?
- 35 Varıp da, ‘Buradayız’ desinler diye,
Şimşekleri gönderebilir misin?
- 36 Kim mısırturnasına bilgelik,
Horoza† anlayış verdi?
- 37 Kimin bulutları sayacak bilgisi var?
Kim göklerin tulumlarını boşaltabilir,
- 38 Toprak sertleşip
Parçaları birbirine yapışınca?
- 39 “Dişi aslanlar için sen avlanabilir misin,
Genç aslanların karnını doyurabilir misin,
- 40 İnlerine sindikleri,
Çalılıkta pusuya yattıkları zaman?
- 41 Kuzguna yiyeceğini kim sağlıyor,
Yavruları Tanrı'ya feryat edip
Açlıktan kıvrandığı zaman?

38:31 Eyü.9:9; Amo.5:8 † **38:36** Mısırturnasıyla horozun havadaki olası değişikliği sezdikleri sanılırdı. Bu iki sözcük “yüreğimiz” ve “aklımız” anlamına da gelebilir.

39

- 1 “Dağ keçilerinin ne zaman doğurduğunu biliyor musun?
Geyiklerin yavruladığı zamanı sen mi gözlüyorsun?
- 2 Sen mi sayıyorsun doğuruncaya dek geçirdikleri ayları?
Doğurdukları zamanı biliyor musun?
- 3 Çöküp yavrularını doğurur,
Kurtulurlar sancılarından.
- 4 Güçlenir, kırdan büyür yavrular,
Gider, bir daha dönmezler.
- 5 “Kim yaban eşeğini başı boş gönderdi,
Kim bağlarını çözdü?
- 6 Yurt olarak ona bozkırı,
Barınak olarak tuzlayı verdim.
- 7 Kentteki kargaşaya güler o,
Sürücünün bağırıldığını duymaz.
- 8 Otlamak için tepeleri dolaşır,
Yeşillik arar.
- 9 “Yaban öküzü sana kulluk etmek ister mi?
Geceyi senin yemliğinin yanında geçirir mi?
- 10 Sabanla yarık açsın diye ona bağ vurabilir misin?
Arkanda, ovalarda tırmık çeker mi?
- 11 Çok güçlü diye ona bel bağlayabilir misin?
Ağır işini ona bırakabilir misin?
- 12 Ekinini getireceğine,
Buğdayını harman yerinde toplayacağına güvenir misin?
- 13 “Devekuşunun kanatları sevinçle dalgalanır,

Ama leyleğin kanatları ve tüyleriyle
kıyaslanamaz.

14 Devekuşu yumurtalarını yere bırakır,
Onları kumda ısıtır,

15 Ayak altında ezilebileceklerini,
Yabanıl hayvanlarca çiğnenebileceklerini
düşünmez.

16 Yavrularına sert davranır, kendinin değilmiş
gibi,

Çektiği zahmetin boşa gideceğine üzülmez.

17 Çünkü Tanrı ona bilgelik bağışlamamış,
Anlayıştan pay vermemiştir.

18 Yine de koşmak için kabarcınca
Ata ve binicisine güler.

19 “Sen mi ata güç verdin,
Dalgalandıran yeleği boynuna giydirdin?

20 Sen misin onu çekirge gibi sıçratan,
Gururlu kişnemesiyle korku saçtıran?

21 Ayakları toprağı şiddetle eşer,
Gücünden ötürü sevinçle coşar,
Savaşçının üstüne yürür.

22 Korkuya güler, hiçbir şeyden yılmaz,
Kılıç önünde geri adım atmaz.

23 Ok kılıfı, parıldayan mızrak ve pala
Üzerinde takırdar atın.

24 Coşku ve heyecanla uzaklıkları yutar,
Boru çalınca duramaz yerinde.

25 Boru çaldıkça, ‘Hi!’ diye kişner,
Savaş kokusunu, komutanların gürleyen
sesini,
Savaş çığlıklarını uzaklardan duyar.

- 26 “Atmaca senin bilgeliğinle mi süzülüyor,
Kanatlarını güneye doğru açıyor?
27 Kartal senin buyruğunla mı yükseliyor,
Yuvasını yükseklerle kuruyor?
28 Uçurum kenarlarında konaklıyor,
Sivri kayalar onun kalesi.
29 Oradan gözetliyor yiyeceğini,
Gözleri avını uzaktan seçiyor.
30 Onun yavruları kanla beslenir,
Leşler neredeyse, o da oradadır.”

40

1 RAB Eyüp'e şöyle dedi:

2 “Her Şeye Gücü Yeten'le çatışan O'nu yola getirebilir mi?
Tanrı'yı suçlayan yanıtlasın.”

3 O zaman Eyüp RAB'bi şöyle yanıtladı:

4 “Bak, ben değersiz biriyim,
Sana nasıl yanıt verebilirim?
Ağzımı elimle kapıyorum.

5 Bir kez konuştum, yanıt almadım,
İkinci kez konuşamam artık.”

6 RAB kasırganın içinden Eyüp'ü şöyle yanıtladı:

7 “Şimdi erkek gibi kuşağını beline vur da,
Ben sorayım, sen anlat.

8 “Adaletimi boşa mı çıkaracaksın?

- Kendini haklı çıkarmak için beni mi suçlayacaksın?
- ⁹ Sende Tanrı'nın bileği gibi bilek var mı?
Sesin O'nunki gibi gürleyebilir mi?
- ¹⁰ Öyleyse şan ve şerefe bürün,
Görkem ve yücelik kuşan.
- ¹¹ Gazabının ateşini saç,
Gururluya bakıp onu alçalt.
- ¹² Gururluya bakıp onu çökert,
Kötüleri bulundukları yerde ez.
- ¹³ Hepsini birlikte toprağa göm,
Mezarda yüzlerini kefenle sar.
- ¹⁴ O zaman sağ kolunun seni kurtarabileceğini
Ben de kabul ederim.
- ¹⁵ “Seninle birlikte yarattığım Behemot'a* bak,
Sığır gibi ot yiyor.
- ¹⁶ Bak, ne güç var belinde,
Karnının kasları ne güçlü!
- ¹⁷ Kuyruğunu sedir ağacı gibi sallıyor,
Sımsıkıdır uyluk lifleri.
- ¹⁸ Kemikleri tunç borular,
Kaburgaları demir çubuklar gibidir.
- ¹⁹ Tanrı'nın yapıtları arasında ilk sırayı alır,
Yalnız Yaratıcısı ona kılıçla yaklaşır.
- ²⁰ Tepeler ürünlerini ona getirir,
Bütün yabanıl hayvanlar yanında oynar.
- ²¹ Hünnap çalıları altında,
Kamışlarla örtülü bir bataklıkta yatar.
- ²² Hünnaplar onu gölgelerinde saklar,

* **40:15** “Behemot”: Behemot'un hangi hayvan olduğu kesin bilinmiyor. Su aygırı, fil, timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor.

Vadideki kavaklar kuşatır.

- ²³ Irmak coşsa bile o ürkmez,
Güvenlik içindedir,
Şeria Irmağı boğazına dayansa bile.
²⁴ Gözleri açıkken kim onu tutabilir,
Kim kancayla burnunu delebilir?

41

- ¹ “Livyatan’ı* çengelle çekebilir misin,
Dilini halatla bağlayabilir misin?
² Burnuna sazdan ip takabilir misin,
Kancayla çenesini delebilir misin?
³ Yalvarıp yakarır mı sana,
Tatlı tatlı konuşur mu?
⁴ Seninle antlaşma yapar mı,
Onu ömür boyu köle edesin diye?
⁵ Kuşla oynar gibi onunla oynayabilir misin,
Hizmetçilerin eğlensin diye ona tasma takabilir misin?
⁶ Balıkçılar onun üzerine pazarlık eder mi?
Tüccarlar aralarında onu böler mi?
⁷ Derisini zıpkınlarla,
Başını mızraklarla doldurabilir misin?
⁸ Elini üzerine koy da, çıkacak çingarı gör,
Bir daha yapmayacaksın bunu.
⁹ Onu yakalamak için umutlanma,
Görünüşü bile insanın ödünü patlatır.
¹⁰ Onu uyandıracak kadar yürekli adam yoktur.
Öyleyse benim karşımda kim durabilir?

* **41:1** “Livyatan”: Livyatan’ın hangi hayvan olduğu kesin olarak bilinmiyor. Timsah ya da soyu tükenmiş bir hayvan olduğu sanılıyor.

- 11 Kim benden hesap vermemi isteyebilir?
Göklerin altında ne varsa bana aittir.
- 12 “Onun kolları, bacakları,
Zorlu gücü, güzel yapısı hakkında
Konuşmadan edemeyeceğim.
- 13 Onun giysisinin önünü kim açabilir?
Kim onun iki katlı zırhını delebilir†?
- 14 Ağzının kapılarını açmaya kim yeltenebilir,
Dehşet verici dişleri karşısında?
- 15 Sımsıkı kenetlenmiştir
Sırtındaki‡ sıra sıra pullar,
- 16 Öyle yakındır ki birbirine
Aralarından hava bile geçmez.
- 17 Birbirlerine geçmişler,
Yapışmış, ayrılmazlar.
- 18 Aksırması ışık saçar,
Gözleri şafak gibi parıldar.
- 19 Ağzından alevler fışkırır,
Kıvılcımlar saçılır.
- 20 Kaynayan kazandan,
Yanan sazdan çıkan duman gibi
Burnundan duman tüter.
- 21 Soluğu kömürleri tutuşturur,
Alev çıkar ağzından.
- 22 Boynu güçlüdür,
Dehşet önü sıra gider.
- 23 Etinin katmerleri birbirine yapışmış,

41:11 Rom.11:35 † 41:13 Olası metin “Kim onun iki katlı zırhını delebilir?” (bkz. Septuaginta), Masoretik metin “Kim çift gem takmak için ona yaklaşabilir?” ‡ 41:15 Olası metin “Sırtındaki” (bkz. Septuaginta, Vulgata), Masoretik metin “Gurur duyduğu”.

- Sertleşmiş üzerinde, kımıldamazlar.
- 24 Göğsü taş gibi serttir,
Değirmenin alt taşı gibi sert.
- 25 Ayağa kalktı mı güçlüler dehşete düşer,
Çıkardığı gürültüden ödleri patlar.
- 26 Üzerine gidildi mi ne kılıç işler,
Ne mızrak, ne cirit, ne de kargı.
- 27 Demir saman gibi gelir ona,
Tunç çürük odun gibi.
- 28 Oklar onu kaçırmaz,
Anız gibi gelir ona sapan taşları.
- 29 Anız sayılır onun için topuzlar,
Vınlayan palaya güler.
- 30 Keskin çömlek parçaları gibidir karnının altı,
Düven gibi uzanır çamura.
- 31 Derin suları kaynayan kazan gibi fokurdadır,
Denizi merhem çömleği gibi karıştırır.
- 32 Ardında parlak bir iz bırakır,
İnsan enginin saçları ağarmış sanır.
- 33 Yeryüzünde bir eşi daha yoktur,
Korkusuz bir yaratıktır.
- 34 Kendini büyük gören her varlığı aşağılar,
Gururlu her varlığın kralı odur.”

42

Eyüp'ün Yeni Bir Yaşama Dönüşü

1 O zaman Eyüp RAB'bi şöyle yanıtladı:

2 “Senin her şeyi yapabileceğini biliyorum,
Hiçbir amacına engel olunmaz.

3 ‘Tasarımı bilgisizce karartan bu adam kim?’ diye sordun.

Kuşkusuz anlamadığım şeyleri konuştum,
Beni aşan, bilmediğim şaşılabilir işleri.

4 “ ‘Dinle de konuşayım’ dedin,
‘Ben sorayım, sen anlat.’

5 Kulaktan duymaydı bildiklerim senin hakkında,
Şimdiyse gözlerimle gördüm seni.

6 Bu yüzden kendimi hor görüyor,
Toz ve kül içinde tövbe ediyorum.”

Rab'bin Kararı

7 RAB Eyüp'le konuştuktan sonra, Temanlı Eli-faz'a: “Sana ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi” dedi, “Çünkü kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız. 8 Şimdi yedi boğa, yedi koç alıp kulum Eyüp'ün yanına gidin, kendiniz için yakmalık sunu sunun. Kulum Eyüp sizin için dua etsin. Çünkü onun duasını kabul eder, aptallığınızın karşılığını vermem. Kulum Eyüp gibi hakkımda doğruyu konuşmadınız.” 9 Temanlı Eli-faz, Şuahlı Bildat, Naamalı Sofar gidip RAB'bin söylediğini yaptılar. RAB de Eyüp'ün duasını kabul etti.

Tanrı Eyüp'ü Yeniden Bolluğa Kavuşturuyor

10 Eyüp dostları için dua ettikten sonra, RAB onu eski gönencine kavuşturup ona önceki varlığının iki katını verdi. 11 Bütün erkek ve kız kardeşleri, eski tanıdıklarının hepsi Eyüp'ün yanına gelip evinde

onunla birlikte yemek yediler. Acısını paylaşp RAB'bin başına getirmiş olduğu felaketlerden ötürü onu avuttular. Her biri ona bir parça gümüş*, bir de altın halka verdi. ¹² RAB Eyüp'ün sonunu başından bereketli kıldı. On dört bin koyuna, altı bin deveye, bin çift öküze, bin eşeğe sahip oldu. ¹³ Yedi oğlu, üç kızı oldu. ¹⁴ İlk kızının adını Yemima, ikincisinin Kesia, üçüncüsünün Keren-Happuk koydu. ¹⁵ Ülkenin hiçbir yerinde Eyüp'ün kızları kadar güzel kızlar yoktu. Babaları, kardeşlerinin yanısıra onlara da miras verdi.

¹⁶ Bundan sonra Eyüp yüz kırk yıl daha yaşadı, oğullarını, dört göbek torunlarını gördü. ¹⁷ Kocayıp yaşama doyarak öldü.

* **42:11** “Bir parça gümüş”: İbranice “Bir kesita”. Kesita ağırlığı ve değeri bilinmeyen bir para birimiydi.

Bible Revizyon 2008
The Holy Bible in the Turkish Language, Revision of
2008

Public Domain

Language: Türkçe (Turkish)

In the Public Domain due to copyright abandonment for security reasons.

2020-09-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files
dated 9 Oct 2020

f28fe8d2-2561-5b64-81f0-8e038d6d85b0